

PROKURATURA OKRĘGOWA
W LEGNICY
ul. Grucwałdzka 8, 59-220 Legnica
tel. (76) 72-31-100, fax (76) 72-31-190

Legnica, dnia 3 grudnia 2020 roku

Sygn. akt PO I Ds. 51.2018.S

AKT OSKARŻENIA

przeciwko

[redacted]
o przestępstwo z art. 231 §1 k.k. w zw. z art. 12 k.k.

Oskarżam:

1. [redacted]
[redacted] urodzoną [redacted] PESEL
[redacted] zamieszkałą [redacted]
[redacted], o wykształceniu wyższym, z zawodu [redacted], otrzymującą z tego tytułu wynagrodzenie w wysokości [redacted] nie posiadającą nikogo na swoim utrzymaniu, nie karaną (tom VI, k. 1074), [numeru telefonu, faksu i adresu poczty elektronicznej - nie ustalono]
- pozostającą na wolności [wobec której środków zapobiegawczych, ani zabezpieczenia majątkowego nie stosowano, nie zatrzymywaną]

o to, że:

w okresie od 30 grudnia 2009 roku do 29 czerwca 2012 roku w [redacted] działając w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, będąc prokuratorem Prokuratury Rejonowej [redacted] nie dopełniła

ciężących na niej obowiązków służbowych i przekroczyła swoje uprawnienia wynikające z ustawy z dnia 6 czerwca 1997 roku Kodeks postępowania karnego (Dz.U.1997.88.553 z późn. zm.) oraz rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 27 sierpnia 2007 roku Regulamin wewnętrznego urzędowania powszechnych jednostek organizacyjnych prokuratury (Dz.U.2007.169.1189 z późn. zm.) oraz rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 24 marca 2010 roku Regulamin wewnętrznego urzędowania powszechnych jednostek organizacyjnych prokuratury (Dz.U.2010.49.296 z późn. zm.) w zakresie realizacji celów postępowania przygotowawczego oraz czuwania nad sprawnym i prawidłowym przebiegiem prowadzonego i nadzorowanego postępowania przygotowawczego zarejestrowanego w Prokuraturze Rejonowej [REDAKCYJNA] pod sygn. 3 Ds.237/09 (potem pod sygn. akt 3 Ds.73/10 i 3 Ds. 5/11) z zawiadomienia Komisji Nadzoru Finansowego w sprawie działalności [REDAKCYJNA] [REDAKCYJNA] dotyczącego podejrzenia popełnienia przestępstwa przez prezesa zarządu tej spółki - [REDAKCYJNA] w ten sposób, że nie dokonała prawidłowej analizy zakresu przedmiotowego sprawy, jak i prawidłowej karnoprawnej oceny stanu faktycznego i w konsekwencji nie ukierunkowała właściwie postępowania, pomijając możliwość zaistnienia czynu spenalizowanego w art. 286 § 1 k.k., zaniechała przeprowadzenia czynności pozwalających na uprawdopodobnienie okoliczności wskazanych w zawiadomieniu o przestępstwie, wydając w dniu 22 stycznia 2010 roku niezasadne postanowienie o odmowie wszczęcia śledztwa, a następnie nie wykonała wiążących poleceń zawartych w postanowieniu Sądu Rejonowego [REDAKCYJNA] dnia 15 kwietnia 2010 roku o sygn. II Kp 21/10 uchylającym zaskarżone postanowienie o odmowie wszczęcia śledztwa i przekazującym sprawę prokuratorowi do dalszego prowadzenia, ograniczając się do przesłuchania w charakterze świadka [REDAKCYJNA] i nie podejmując żadnych dalszych czynności zmierzających do weryfikacji wiarygodności jego zeznań, a w konsekwencji wydała w dniu 18 sierpnia 2010 roku niezasadne postanowienie o umorzeniu dochodzenia jedynie w zakresie czynu z art. 171 ust. 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 roku Prawo bankowe, nie odnosząc się do podejrzenia popełnienia czynu z art. 286 § 1 k.k. oraz

1104

z art. 47 ustawy z dnia 22 maja 2003 roku o pośrednictwie ubezpieczeniowym, na podejrzenie popełnienia którego wskazywała Komisja Nadzoru Finansowego w uzupełniającym zawiadomieniu z dnia 16 czerwca 2010 roku, a następnie nie wykonała wiążących poleceń zawartych w postanowieniu Sądu Rejonowego [REDAKCYJNA] z dnia 16 grudnia 2010 roku o sygn. akt II 1 Kp 95/10, uchylającym zaskarżone postanowienie prokuratora o umorzeniu dochodzenia i nakazującym przeprowadzenie postępowania w przedmiotowej sprawie, to jest zaniechała wydania bez zbędnej zwłoki postanowienia o żądaniu wydania rzeczy w postaci dokumentacji księgowo-finansowej firmy [REDAKCYJNA]

[REDAKCYJNA] zaś po wydaniu postanowienia w tym przedmiocie w dniu 22 lipca 2011 roku przez innego prokuratora, nie podjęła koniecznych czynności zmierzających do prawidłowego i niezwłocznego zrealizowania tego postanowienia, powodując powstanie znacznej zwłoki w zabezpieczeniu niezbędnej dokumentacji, przy czym w dniu 15 lutego 2011 roku wydała postanowienie o powołaniu biegłego - rewidenta pomimo niezabezpieczenia materiału dowodowego umożliwiającego biegłemu wydanie opinii; a nawet przystąpienie do jej opracowywania, zaś w dniu 31 maja 2011 roku wydała niezasadne postanowienie o zawieszeniu śledztwa pomimo konieczności przeprowadzenia dalszych czynności procesowych, w tym w szczególności zabezpieczenia dokumentacji finansowo-księgowej spółki, a także czynności zmierzających do ustalenia miejsca zdeponowania i faktycznej ilości metali szlachetnych, które spółka winna przechowywać zgodnie z zawartymi z klientami umowami, przy czym sporządzając notatkę służbową opatrzoną datą 27 grudnia 2011 roku przekazała bezpośredniemu przełożonemu nieprawdziwe informacje dotyczące przewidywanego terminu wydania opinii przez powołanego w sprawie biegłego, a ponadto w dniu 19 maja 2010 roku oraz w dniu 1 lutego 2011 roku wbrew obowiązującemu przepisowi art. 156 k.p.k. wydała niezasadne zarządzenie o wydaniu radcy prawnemu – pełnomocnikowi firmy [REDAKCYJNA], która nie była stroną prowadzonego postępowania, kopii dokumentów z akt postępowania w postaci postanowienia sądu o sygnaturze II Kp 22/10 uchylającego postanowienie o odmowie wszczęcia śledztwa i postanowienia sądu o sygnaturze II 1Kp 95/10 uchylającego postanowienie o umorzeniu

dochodzenia, powodując opisanym wyżej zachowaniem bezzasadną zwłokę w prowadzeniu postępowania, uniemożliwiając rozstrzygnięcie sprawy w rozsądnym terminie, co pozwoliłoby na znacznie wcześniejsze ujawnienie przestępczych mechanizmów, w oparciu o które prowadzona była działalność firmy [REDAKTOWANO]

[REDAKTOWANO] i w konsekwencji doprowadziłoby do zaniechania przestępczych zachowań osób reprezentujących spółkę na wcześniejszym etapie jej działalności, co spowodowałoby ograniczenie liczby osób pokrzywdzonych przestępstwem, czym działałoby na szkodę interesu publicznego poprzez podważenie zaufania społecznego do prawidłowego funkcjonowania prokuratury jako organu powołanego do wykonywania zadań w zakresie strzeżenia praworządności oraz czuwania nad ściganiem przestępstw

- tj. o czyn z art. 231 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k.

Na zasadzie art. 24 § 1 k.p.k. i art. 31 § 1 k.p.k. niniejsza sprawa podlega rozpoznaniu przez Sąd Rejonowy [REDAKTOWANO]

UZASADNIENIE

Prokurator Wydziału I Śledczego Prokuratury Okręgowej w Legnicy prowadził śledztwo w sprawie: zaistniałego w okresie od 15 grudnia 2009 roku do 28 czerwca 2012 roku [REDAKTOWANO] działania na szkodę interesu publicznego i prywatnego poprzez przekroczenie uprawnień i niedopełnienie obowiązków przez prokuratora Prokuratury Rejonowej [REDAKTOWANO] podczas wykonywania czynności służbowych w związku z prowadzeniem, a następnie nadzorowaniem postępowania przygotowawczego zarejestrowanego w Prokuraturze Rejonowej [REDAKTOWANO] pod sygn. 3 Ds.237/09 (potem o sygn. 3 Ds.73/10 i 3 Ds.5/11) w sprawie działalności spółki [REDAKTOWANO] i podejrzenia popełnienia przestępstwa przez prezesa zarządu tej spółki – [REDAKTOWANO] w szczególności poprzez niezweyfikowanie okoliczności sprawy i niezasadne wydanie postanowienia z dnia 22 stycznia 2010 roku o odmowie wszczęcia śledztwa oraz niezrealizowanie wiążących wskazań sądu po uchyleniu wymienionego

postanowienia, nadto niezrealizowanie zaleceń sądu po uchyleniu postanowienia z dnia 28 sierpnia 2010 roku o umorzeniu dochodzenia i niezasadne wydanie postanowienia z dnia 31 maja 2011 roku o zawieszeniu dochodzenia, tj. o czyn z art. 231 § 1 k.k.

Przedmiotowe postępowanie zostało wszczęte w dniu 23 stycznia 2017 roku przez prokuratora Prokuratury Regionalnej [REDAKCYJA] Decyzją Zastępcy Prokuratora Generalnego z dnia 13 marca 2017 roku przedmiotowe śledztwo zostało przekazane do dalszego prowadzenia Prokuraturze Okręgowej [REDAKCYJA] i zarejestrowane pod sygn. akt PO I Ds. 28.2017.S. Z akt tegoż śledztwa postanowieniem z dnia 10 kwietnia 2018 roku wyłączono do odrębnego prowadzenia materiały w zakresie przedmiotowego śledztwa, które zostały zarejestrowane pod nową sygn. akt PO I Ds. 51.2018.S

W toku śledztwa wykonano szereg czynności procesowych mających na celu wyjaśnienie wszystkich okoliczności sprawy.

Przeprowadzono m.in. oględziny akt osobowych prokurator [REDAKCYJA] oraz zapoznano się z aktami Sądu Dyscyplinarnego dla Prokuratorów przy Prokuratorze Generalnym o sygn. PG VII SD 14/13, PG VII OSD 29/13, PG VII SD 73/13, PG VII OSD 37/14, PG VII SD 70/14, PG VII OSD 41/15 w sprawie prokurator [REDAKCYJA]

[REDAKCYJA] Dokonano oględzin 44 tomów akt podręcznych Prokuratury Okręgowej [REDAKCYJA] o sygn. VI Ds. 64/12, do których dołączono akta podręczne Prokuratury Rejonowej [REDAKCYJA]. Uzyskano kserokopie zarządzeń w sprawie ustalenia struktury organizacyjnej Prokuratury Rejonowej [REDAKCYJA]

[REDAKCYJA] kserokopie zarządzeń w sprawie podziału czynności prokuratorów we wskazanej jednostce prokuratury oraz kserokopię sprawozdania z wizytacji Prokuratury Rejonowej [REDAKCYJA] o sygn. IA 401/2/12.

Przeprowadzono oględziny i zapoznano się z aktami kontrolnymi l.dz. A-III-555/10, 3 Ds.73/10 oraz z aktami kontrolnymi l.dz. A.5601-38/11, 3 Ds.5/11, 2 RSD 56/10

Komendy Miejskiej Policji [REDAKCYJA] Przeprowadzono oględziny w niezbędnym zakresie akt głównych postępowania Sądu Okręgowego [REDAKCYJA] o sygn. IV K 123/15 przeciwko [REDAKCYJA] i innym oskarżonym o popełnienie czynów z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 294 § 1 k.k. i art. 171 ust. 1 ustawy prawo bankowe i inne oraz uzyskano uwierzytelnione kopie niezbędnych dokumentów. Uzyskano także w niezbędnym zakresie materiały Sejmowej Komisji Śledczej do zbadania prawidłowości i legalności

1107

działań organów i instytucji publicznych wobec podmiotów wchodzących w skład [REDAKTOWANO]. Zebrano ponadto wydruki z Systemu Informatycznego Prokuratury Rejonowej [REDAKTOWANO] w postaci raportów ze spraw o sygn. akt 3 Ds. 237/2009, 3 Ds. 73/10, 3 Ds. 5/11 i 3 Ds. 104/12 oraz dane w postaci wykazu osób – prokuratorów i asesorów wykonujących w okresie od 1 grudnia 2009 do 30 czerwca 2012 roku czynności w Prokuraturze Rejonowej [REDAKTOWANO] ze wskazaniem m.in. ilości spraw zarejestrowanych w poszczególnych referatach, jak i ilości spraw załatwionych i sposobu ich zakończenia oraz danych w postaci wykazu postępowań zadekretowanych do referatu prokurator [REDAKTOWANO] w okresie od 1 grudnia 2009 roku do 30 czerwca 2012 roku ze wskazaniem m.in. sposobu ich zakończenia.

Przeprowadzono przesłuchania szeregu świadków, w tym prokuratorów pełniących kolejno funkcję Prokuratora Rejonowego [REDAKTOWANO] oraz ich zastępcy, prokuratorów, funkcjonariuszy Komendy Miejskiej Policji [REDAKTOWANO], pracowników Komisji Nadzoru Finansowego oraz biegłego rewidenta [REDAKTOWANO].

Na podstawie zgromadzonego materiału dowodowego ustalono następujący stan faktyczny.

Załącznik nr 7, k. 20, 217

Załącznik nr 8, k. 132

Pismem z dnia 28 grudnia 2009 roku Zastępca Prokuratora Rejonowego [REDAKTOWANO] przekazała według właściwości miejscowej do Prokuratury Rejonowej [REDAKTOWANO] pismo – zawiadomienie o podejrzeniu popełnienia przestępstwa złożone przez Przewodniczącego Komisji Nadzoru Finansowego w sprawie podejrzenia popełnienia przestępstwa polegającego na gromadzeniu środków pieniężnych innych osób fizycznych, prawnych lub jednostek organizacyjnych nie mających osobowości prawnej w celu udzielenia kredytów, pożyczek pieniężnych lub obciążania ryzykiem tych środków w inny sposób bez wymaganego zezwolenia przez [REDAKTOWANO]. Z pisma Komisji Nadzoru Finansowego

wynikało, że reprezentująca spółkę osoba mogła swoim działaniem naruszyć dyspozycję przepisu art. 171 ust. 1 Prawa bankowego. Ponadto wskazywano na możliwość zaistnienia czynu spenalizowanego w art. 286 § 1 k.k.

Tom III, k.596-602

Załącznik nr 7, k. 17-18,218

W dniu 30 grudnia 2009 roku [REDAKTOWANE] ówczesny Prokurator Rejonowy [REDAKTOWANE] zadekretował sprawę do referatu prokurator [REDAKTOWANE] Sprawę zarejestrowano pod sygn. akt 3 Ds. 237/09.

Załącznik nr 7, k. 132,220

Załącznik nr 8 k. 171-172,174, 175-182

W dniu 7 stycznia 2010 roku prokurator [REDAKTOWANE] skierowała pismo do pełniącego funkcję prezesa [REDAKTOWANE] zawierające prośbę o nadesłanie regulaminu/warunków oraz wzoru umowy dotyczącej produktu pod nazwą „lokata w złoto”. W dniu 8 stycznia 2010 roku wymieniona prokurator sporządziła notatkę, wskazując w niej, iż zapoznała się z ofertą publikowaną przez [REDAKTOWANE] a zamieszczoną na stronie internetowej i z danymi spółki w KRS oraz sporządziła wydruki dokumentów. W dniu 20 stycznia 2010 roku ponownie skierowała pismo do [REDAKTOWANE] z prośbą o pilną odpowiedź na pismo z dnia 7 stycznia 2010 roku. W dniu 20 stycznia 2010 roku prokurator [REDAKTOWANE] uczyniła zapisek w aktach podręcznych, z którego wynikało, iż skontaktował się z nią [REDAKTOWANE] wskazując, że prześle wnioskowane dokumenty.

W dniu 20 stycznia 2010 roku wpłynęło do Prokuratury Rejonowej [REDAKTOWANE] pismo – faks ze spółki [REDAKTOWANE] przesyłające dokumenty w postaci:

- Zaświadczenia nr 1/10 Ministra Gospodarki o wpisie [REDAKTOWANE] rejestru przedsiębiorstw składowych,
- Regulaminu Domu Składowego,
- Dyspozycji zawarcia Lokaty w złoto – umowy składu,
- Informacji szczegółowych.

1109

*Załącznik nr 7, k. 150-156**Załącznik nr 8, k. 183-180, 194-200*

Postanowieniem z dnia 22 stycznia 2010 roku prokurator [REDAKTOWANO] odmówiła wszczęcia śledztwa w sprawie zaistnienia czynu z art. 171 ust. 1 prawa bankowego. Podstawą podjętej decyzji był przepis art. 17 § 1 pkt 2 k.p.k. i stwierdzenie, iż czyn nie zawiera znamion czynu zabronionego. W treści uzasadnienia przedmiotowego postanowienia wskazano m.in., że „dokonane ustalenia faktyczne nie pozwalają na przyjęcie, iż działalność prowadzona przez [REDAKTOWANO] polegała na gromadzeniu środków pieniężnych w celu udzielania kredytów, pożyczek pieniężnych lub obciążania ryzykiem tych środków w inny sposób”. W postanowieniu prokurator [REDAKTOWANO] nie odniosła się do możliwości zaistnienia czynu spenalizowanego w art. 286 §1 k.k.

W dniu 16 lutego 2010 roku do Prokuratury Rejonowej [REDAKTOWANO] wpłynęło zażalenie Komisji Nadzoru Finansowego z dnia 10 lutego 2010 roku, w którym wydanemu postanowieniu o odmowie wszczęcia śledztwa zarzucono niewyczerpanie inicjatywy dowodowej w sprawie, błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę postanowienia mający wpływ na jego treść, a wynikający z błędnej oceny dowodów, polegający na uznaniu, że nie doszło do gromadzenia środków pieniężnych innych osób fizycznych, prawnych lub jednostek organizacyjnych nie mających osobowości prawnej w celu udzielenia kredytów, pożyczek lub obciążenia ryzykiem tych środków w inny sposób bez wymaganego zezwolenia.

*Tom III, k. 596-602**Załącznik nr 7, k. 165-166, 253-254**Załącznik nr 8, k. 203-204, 210-213*

W dniu 26 lutego 2010 roku akta główne postępowania przekazano do Sądu Rejonowego [REDAKTOWANO] za pismem przewodnim z dnia 23 lutego 2010 roku podpisanym przez ówczesnego Prokuratora Rejonowego [REDAKTOWANO] wraz z wnioskiem o nieuwzględnienie zażalenia i utrzymanie w mocy zaskarżonego postanowienia.

W dniu 12 kwietnia 2010 roku do Prokuratury Rejonowej [REDAKTOWANO] wpłynęła kopia pisma Komisji Nadzoru Finansowego z dnia 8 kwietnia 2010 roku kierowanego do Dyrektora Departamentu Administrowania Obrotem

Ministerstwa Gospodarki zawierająca informacje, że wobec [REDAKTOWANO] było w przeszłości prowadzone postępowanie przygotowawcze i przedstawiono mu zarzuty popełnienia czynów zabronionych. Ponadto pismo to zawierało wniosek o podjęcie działań mających na celu ocenę działalności spółki w zakresie naruszenia przepisów ustawy o domach składowych.

Załącznik nr 7, k. 179-183, 184-185, 267-271

Załącznik nr 8, k. 214-218

Postanowieniem z dnia 15 kwietnia 2010 roku o sygnaturze II Kp 21/10 Sąd Rejonowy [REDAKTOWANO] uchylił postanowienie o odmowie wszczęcia śledztwa i nakazał prokuratorowi przeprowadzenie postępowania w przedmiotowej sprawie. W uzasadnieniu sąd wskazał zakres czynności niezbędnych do wykonania w jego toku. Sąd uznał za konieczne dokonanie ustaleń w zakresie :

- szczegółów oferowanych przez spółkę produktów w postaci kontraktów terminowych w złoto,
- sposobu generowania stopy zwrotu z inwestycji w kontrakt terminowy na złoto gwarantowanej przez spółkę w wysokości 10% i 11 % w skali roku,
- źródeł pochodzenia środków na wypłatę oprocentowania,
- towarzystwa ubezpieczeniowego, z którym zawarte jest ubezpieczenie gromadzonego złota,
- oddziałów [REDAKTOWANO] S.A., w których przechowywane jest sprzedawane przez spółkę złoto,
- źródeł środków finansowych udzielanych przez spółkę w formie pożyczek,
- sposobu wydawania klientowi złota w przypadku zerwania kontraktu,
- źródeł pochodzenia nabywanego przez spółkę złota.

W dniu 23 kwietnia 2010 roku akta postępowania zostały przekazane Prokuraturze Rejonowej [REDAKTOWANO] i zarejestrowane pod nową sygn. 3 Ds.73/10.

Tom IV, k. 657-675

Załącznik nr 5, k. 6

Załącznik nr 7, k. 187, 188-189, 272-273, 275

Załącznik nr 8, k. 226

W dniu 11 maja 2010 roku prokurator [REDAKTOWANO] skierowała pismo

do Komendy Miejskiej Policji [REDAKTOWANO] przesyłające akta główne wraz z poleceniem wszczęcia dochodzenia o czyn z art. 171 ust. 1 prawa bankowego i przesłuchania [REDAKTOWANO] na okoliczności wskazane w postanowieniu sądu, uzyskania kopii umów „lokaty w złoto” i ustalenia i przesłuchania wskazanych w nich klientów.

W dniu 18 maja 2010 roku st. sierż. [REDAKTOWANO]

[REDAKTOWANO]
wszczęła dochodzenie w sprawie o czyn z art. 171 ust.1 prawa bankowego.

Załącznik nr 7, k.276

Załącznik nr 8, k. 231

W dniu 18 maja 2010 roku do Prokuratury Rejonowej [REDAKTOWANO]

[REDAKTOWANO] wpłynęło pismo [REDAKTOWANO] pełniące funkcję [REDAKTOWANO]
[REDAKTOWANO] wskazujące na konieczność zwolnienia pracowników spółki z tajemnicy przedsiębiorstwa w związku z przekazywaniem żądanych dokumentów.

Załącznik nr 5 k. 11-13

Załącznik nr 7, k. 191-194, 279-281

Załącznik nr 8, k. 766-781

W dniu 18 maja 2010 roku radca prawny [REDAKTOWANO]

[REDAKTOWANO] powołując się na treść art. 156 k.pk. złożył w Prokuraturze Rejonowej [REDAKTOWANO] wniosek o sporządzenie i udostępnienie kserokopii materiałów z akt sprawy w postaci postanowienia sądu uchylającego decyzję prokuratury o odmowie wszczęcia śledztwa w sprawie. W dniu 19 maja 2010 roku prokurator [REDAKTOWANO] na tym piśmie wydała zarządzenie dla sekretariatu o wyrażeniu zgody na wydanie wnioskowanych dokumentów, czyniąc adnotację: „proszę przygotować odpis postanowienia sądu”, które zostało zrealizowane.

W dniu 19 maja 2010 roku do Prokuratury Rejonowej [REDAKTOWANO]

[REDAKTOWANO] wpłynęło pismo Komendy Miejskiej Policji [REDAKTOWANO] z 18 maja 2010 roku przesyłające odpis postanowienia o wszczęciu dochodzenia. W dniu 20 maja 2010 roku prokurator [REDAKTOWANO] wydała postanowienie o zwolnieniu [REDAKTOWANO] z obowiązku zachowania tajemnicy przedsiębiorstwa w zakresie udostępnienia dokumentów spółki.

Tom IV, k. 657-675

Tom IV, k. 657-675

Załącznik nr 5, k. 14

Załącznik nr 7, k. 195, 196, 282, 284

Załącznik nr 8, k. 235-765,

W dniu 1 czerwca 2010 roku funkcjonariusz Policji [REDAKTED] [REDAKTED] przesłuchiwała w charakterze świadka [REDAKTED] Do protokołu z tej czynności dołączono dokumenty, w tym kopie dyspozycji zawarcia lokaty – umowy składu.

Ponadto tego samego dnia do Prokuratury [REDAKTED] wpłynęło pismo Komendy Miejskiej Policji [REDAKTED] przesyłające akta postępowania. W piśmie zawarto wniosek o zajęcie przez prokuratora stanowiska w zakresie przesłuchania w charakterze świadków 465 osób – klientów spółki zawierających umowy „lokaty w złoto”.

W dniu 14 czerwca 2010 roku prokurator [REDAKTED] skierowała pismo do Komendy Miejskiej Policji [REDAKTED] wnosząc o przesyłanie kopii dokumentów związanych z zainicjowaniem przez [REDAKTED] postępowania administracyjnego dotyczącego złożonej przez spółkę skargi na bezczynność Komisji Nadzoru Finansowego.

Załącznik nr 8, k. 799-828,

W dniu 21 czerwca 2010 roku do Prokuratury Rejonowej [REDAKTED] [REDAKTED] wpłynęło pismo Komisji Nadzoru Finansowego z dnia 16 czerwca 2010 roku stanowiące uzupełnienie zawiadomienia o przestępstwie i wskazujące na możliwość popełnienia przez przedstawicieli [REDAKTED] czynu z art. 47 ustawy o pośrednictwie ubezpieczeniowym wraz z załącznikami, w tym kopią pisma [REDAKTED] z dnia 10 maja 2010 roku (JB/25/2010), z którego wynikało, że [REDAKTED] [REDAKTED] nie przechowuje metali szlachetnych w swoich skarbcach, ponieważ nie ma takiej usługi w ofercie.

Załącznik nr 5, k. 16-17

Załącznik nr 7, k. 198-199, 285-286

Załącznik nr 8, k. 829

W dniu 2 lipca 2010 roku prokurator [REDAKTED] wydała postanowienie o zwolnieniu [REDAKTED] z obowiązku

zachowania tajemnicy przedsiębiorstwa w zakresie udostępnienia dokumentów spółki oraz sporządziła pismo przesyłające akta do Komendy Miejskiej Policji [REDAKCYJA] zawierające polecenia przesłuchania przedstawiciela spółki.

Załącznik nr 7, k. 68-70, 289-291

W dniu 13 lipca 2010 roku wpłynęło do Prokuratury Rejonowej [REDAKCYJA] pismo Komisji Nadzoru Finansowego z dnia 9 lipca 2010 roku przekazujące kopię pisma Dyrektora Departamentu Administrowania Obrotem Ministerstwa Gospodarki z 22 czerwca 2010 roku w sprawie decyzji zakazującej [REDAKCYJA] prowadzenia działalności gospodarczej w zakresie przedsiębiorstwa składowego. Przedmiotowe pismo umieszczone zostało w aktach podręcznych prokuratora.

Tom IV, k. 657-675

Załącznik nr 5, k. 18

Załącznik nr 8, k. 830-842

W dniu 26 lipca 2010 roku funkcjonariusz Policji [REDAKCYJA] ponownie przesłuchała w charakterze świadka [REDAKCYJA] Świadek podał, że [REDAKCYJA] nie wykonuje czynności z zakresu pośrednictwa ubezpieczeniowego. Kruszcze są przechowywane w [REDAKCYJA] w skrytce depozytowej. Bank nie zabronił przechowywania w niej metali szlachetnych. Wskazał szacunkową ilość przechowywanych kruszców, tj. 20 kg złota, 1 kg srebra i 0,5 kg platyny.

Załącznik nr 7, k. 72, 293

W dniu 28 lipca 2010 Komenda Miejska Policji [REDAKCYJA] przesała do Prokuratury Rejonowej [REDAKCYJA] akta główne postępowania „po wykonaniu złeonych czynności”.

Załącznik nr 8, k. 845-853

W dniu 10 sierpnia 2010 roku wpłynęło do Prokuratury Rejonowej [REDAKCYJA] pismo Komisji Nadzoru Finansowego z dnia 5 sierpnia 2010 roku przesyłające kopię pisma Ministerstwa Gospodarki z dnia 23 lipca 2010 roku informującego, iż zakaz wykonywania przez [REDAKCYJA] działalności w zakresie prowadzenia przedsiębiorstwa składowego został w dniu 12 lipca 2010 roku utrzymany w mocy. Ponadto w piśmie zawarto stwierdzenie, iż oferta [REDAKCYJA] w zakresie produktu „lokata” choć przypomina umowę składu w rozumieniu

kodeksu cywilnego, to umożliwia obrót przechowywanym towarem oraz wskazuje, że jej przedmiotem jest określona wartość towaru, co jest sprzeczne z zasadami działalności przedsiębiorstwa składowego i posiada cechy charakterystyczne dla działalności bankowej. Przedmiotem składu nie może być wartość towaru, a jedynie przedmiot materialny oraz prawo własności przechowywanych towarów nie może być ograniczone na rzecz przedsiębiorstwa składowego. Ponadto zawarto opinię, że [REDAKCYJNA] nie wykonuje usług składu.

Załącznik nr 7, k. 73-78, 294-301, 316-319

Załącznik nr 8, k. 854-860, 863-872

W dniu 18 sierpnia 2010 roku prokurator [REDAKCYJNA] wydała postanowienie o umorzeniu dochodzenia jedynie w zakresie czynu z art. 171 ust. 1 prawa bankowego – wobec stwierdzenia, iż czyn nie zawiera znamion czynu zabronionego (na zasadzie art. 17 § 1 pkt 2 k.p.k.). W uzasadnieniu decyzji wskazała m.in., że dokonane w toku postępowania ustalenia faktyczne nie pozwalają na przyjęcie, iż działalność [REDAKCYJNA] polega na gromadzeniu środków pieniężnych w celu udzielania kredytów, pożyczek pieniężnych lub obciążania ryzykiem tych środków w inny sposób. Wskazała ponadto, że „podjęte czynności procesowe nie doprowadziły do ustalenia, iż doszło do popełnienia czynów zabronionych na szkodę podmiotów biorących udział w działalności prowadzonej przez [REDAKCYJNA] a w szczególności naruszenia przepisów prawa bankowego. Bez uzyskania dowodów na zaistnienie czynu zabronionego brak jest podstaw do kontynuowania postępowania przygotowawczego i wykonywania dalszych czynności procesowych tym bardziej, iż od stycznia 2010 roku spółka prowadziła działalność w oparciu o przepisy ustawy o domach składowych”. W postanowieniu prokurator [REDAKCYJNA] nie odniosła się do możliwości popełnienia czynu zabronionego spenalizowanych w art. 286 § 1 k.k., jak i art. 47 ustawy o pośrednictwie ubezpieczeniowym.

W dniu 6 września 2010 roku do Prokuratury Rejonowej [REDAKCYJNA] wpłynęło zażalenie Komisji Nadzoru Finansowego z dnia 2 września 2010 roku na to postanowienie, któremu zarzucono niewyczerpanie inicjatywy dowodowej w sprawie, błąd w ustaleniach faktycznych i wniesiono o uchylenie postanowienia. W dniu 9 września 2010 roku prokurator [REDAKCYJNA] wydała zarządzenie o przyjęciu zażalenia.

Tom III, k. 596-602

Załącznik nr 7, k. 95-96, 99, 322

Załącznik nr 8, k. 874-887

W dniu 13 września 2010 roku za pismem Prokuratora Rejonowego [REDAKTED] akta główne postępowania wraz z zażaleniem Komisji Nadzoru Finansowego przekazano do Sądu Rejonowego [REDAKTED]

Postanowieniem z dnia 16 grudnia 2010 roku o sygn. akt II 1Kp 95/10 Sąd Rejonowy [REDAKTED] uchylił postanowienie o umorzeniu dochodzenia i przekazał sprawę prokuratorowi do dalszego prowadzenia. W uzasadnieniu postanowienia sąd wskazał m.in., że zalecenia sądu uchylającego postanowienie o odmowie wszczęcia śledztwa są dla prokuratora wiążące, zaś w ocenie sądu wskazane w postanowieniu z dnia 15 kwietnia 2010 roku zalecenia zostały przez prokuratora „wykonane w sposób wadliwy, co rzutowało na końcowe ustalenia faktyczne w sprawie”.

Sąd wskazał, że prokurator przesłuchał [REDAKTED] na poszczególne okoliczności wskazane w postanowieniu uchylającym postanowienie o odmowie wszczęcia postępowania, lecz nie dokonał żadnej weryfikacji twierdzeń [REDAKTED] chociażby poprzez ich skonfrontowanie z dokumentami zgromadzonymi w sprawie, w tym zabezpieczonymi umowami. Ponadto sąd wskazał na konieczność wykonania czynności polegających na : zabezpieczeniu dokumentacji finansowo-księgowej [REDAKTED] (względnie sporządzeniu jej kserokopii, by nie paraliżować działalności spółki) i dokonaniu ustaleń, czy do każdej z umów zakupiono złoto i z czego miały pochodzić środki na wypłatę oprocentowania oraz czy dokonane zostały wypłaty zgodnie z umowami i z czego pochodziły te środki, ustalenia czy spółka zawierała umowy pożyczek zgodnie z ofertą i na jakie kwoty oraz ustalenia wysokości dochodów spółki w latach 2009-2010 i czy były one wystarczające na udzielenie z ich puli pożyczek zgodnie z ofertą, a jeżeli nie, to z jakich środków pochodziły pieniądze na wypłaty wynikające z umów pożyczek.

Tom IV, k. 612-616

Tom IV, k. 657-675

Załącznik nr 6, k. 7

Załącznik nr 7, k. 100-101, 102-107, 109, 329-324, 332

W dniu 3 stycznia 2011 roku postępowanie ponownie zarejestrowane zostało w referacie prokurator [REDAKTED] pod nową sygn. 3 Ds. 5/11. [REDAKTED] omówiła postępowanie z [REDAKTED] ówczesną Zastępcą Prokuratora Rejonowego [REDAKTED]. W dniu 5 stycznia 2011 roku [REDAKTED] [REDAKTED] przesała akta główne do Komendy Miejskiej Policji [REDAKTED] wraz z poleceniem zabezpieczenia dokumentacji finansowo - księgowej spółki [REDAKTED] [REDAKTED] (względnie sporządzenia jej kserokopii) i dokonania ustaleń, czy do każdej z umów zakupiono złoto i z czego miały pochodzić środki na wypłatę oprocentowania, czy dokonane zostały wypłaty zgodnie z umowami i z czego pochodziły te środki, czy spółka zawierała umowy pożyczek zgodnie z ofertą i na jakie kwoty oraz ustalenie wysokości dochodów spółki w latach 2009-2010 i czy były one wystarczające na udzielenie z ich pułi pożyczek zgodnie z ofertą, a jeżeli nie, to z jakich środków pochodziły pieniądze na wypłaty wynikające z umów pożyczek, nie wskazując przy tym w drodze jakich czynności procesowych mają być poczynione ustalenia.

Załącznik nr 7, k. 110-112, 333-335

Załącznik nr 8, k. 391-393

W dniu 19 stycznia 2011 roku do Prokuratury Rejonowej [REDAKTED] [REDAKTED] wpłynął wniosek radcy prawnego [REDAKTED] [REDAKTED] powołującego się na treść art. 156 §1 k.p.k., o sporządzenie i wydanie kserokopii materiałów w postaci postanowienia sądu uchylającego decyzję prokuratury o umorzeniu śledztwa. W dniu 25 stycznia 2011 roku prokurator [REDAKTED] [REDAKTED] skierowała pismo do radcy prawnego [REDAKTED] informujące o wydaniu odpisu wnioskowanego postanowienia po wniesieniu stosownej opłaty.

W dniu 1 lutego 2011 roku wpłynął kolejny wniosek [REDAKTED] o wydanie kserokopii dokumentów z akt w postaci postanowienia sądu z dnia 16 grudnia 2010 roku. Na tym piśmie prokurator [REDAKTED] dokonała adnotacji o wyrażeniu zgody na wydanie wnioskowanych dokumentów. Zarządzenie prokuratora zostało zrealizowane.

Tom IV, k. 657-673

Załącznik nr 6, k. 8

Załącznik nr 7, k. 116,339

W dniu 26 stycznia 2011 roku do Prokuratury Rejonowej [REDAKTOWANO] wpłynęło pismo z Komendy Miejskiej Policji [REDAKTOWANO] wnioskujące o wydanie postanowienia o żądaniu wydania rzeczy – dokumentacji finansowo księgowej [REDAKTOWANO] za lata 2009 do 2010, wystąpienie do III Urzędu Skarbowego [REDAKTOWANO] celem uzyskania zeznania podatkowego spółki za 2009 rok oraz I Urzędu Skarbowego [REDAKTOWANO] celem uzyskania zeznania podatkowego spółki za 2010 rok oraz wydania postanowienia o powołaniu biegłego rewidenta.

Tom IV, k. 612-616, 657-675, 718-731

Załącznik nr 6, k. 10

Załącznik nr 7, k. 113-114, 117-118, 121, 336-337, 340-341, 344

Załącznik nr 8, k. 839, 895-896

W dniu 2 lutego 2011 roku [REDAKTOWANO] sporządziła notatkę, z której wynikało, że biegły [REDAKTOWANO] po zapoznaniu się z postanowieniem Sądu Rejonowego [REDAKTOWANO] z dnia 16 grudnia 2010 roku, w tym wytycznymi wskazanymi w uzasadnieniu postanowienia, poinformował, że termin wydania opinii w sprawie przypada na maj 2011 roku, zaś jej koszt wynosić będzie 7 tys. z VAT. W dniu 3 lutego 2011 roku Zastępca Prokuratora Rejonowego [REDAKTOWANO] skierowała pismo do Prokuratora Okręgowego [REDAKTOWANO] zawierające wniosek o zaakceptowanie kosztów opinii biegłego rewidenta oraz zawierające opis postępowania. Ponadto prokurator [REDAKTOWANO] skierowała pismo do Komendy Miejskiej Policji [REDAKTOWANO] polecając przesłuchanie pracownika księgowości [REDAKTOWANO] na okoliczność ustalenia miejsca przechowywania dokumentacji finansowo księgowej.

W dniu 8 lutego 2011 roku funkcjonariusz Policji ponownie przesłuchał w charakterze świadka [REDAKTOWANO] na okoliczność miejsca przechowywania dokumentacji finansowo księgowej [REDAKTOWANO] i czynionych starań w kierunku jej gromadzenia. Następnie w dniu 9 lutego 2011 roku akta przesłano do Prokuratury Rejonowej [REDAKTOWANO]

W dniu 11 lutego 2011 roku do Prokuratury Rejonowej [REDAKCYJNA] wpłynęło pismo Prokuratury Okręgowej [REDAKCYJNA] akceptujące koszty wydania opinii w sprawie.

Tom IV, k. 718-731

Załącznik nr 7, k. 122-124, 345-346

Załącznik nr 8, k. 897-898

W dniu 15 lutego 2011 roku prokurator [REDAKCYJNA] wydała postanowienie o powołaniu biegłego - rewidenta [REDAKCYJNA] celem wydania na piśmie opinii zawierającej odpowiedzi na pytania wskazane w treści postanowienia, w tym „czy do każdej z umów z klientami zabezpieczonej w sprawie zostało zakupione złoto, a jeżeli nie, to z czego mają pochodzić środki na wypłatę oprocentowania, czy z dotychczas zawartych umów po okresie ich trwania dokonane zostały wypłaty zgodnie z ich postanowieniami i z czego pochodziły środki na wypłaty, czy spółka zawarła z konsumentami umowy pożyczki zgodnie z ofertą i na jakie kwoty, jakie były dochody spółki w latach 2009 -2010, a w szczególności, czy dochody te były wystarczające na udzielenie z ich puli pożyczek zgodnie z ofertą, a jeżeli nie, to z jakich środków pochodziły pieniądze na wypłaty wynikające z umów pożyczek”.

Tom IV, k. 657-675

Załącznik nr 6, 19,20

Załącznik nr 7, k. 127,128-129,348,350

Załącznik nr 8, k. 899

W dniu 2 marca 2011 roku [REDAKCYJNA] sporządziła notatkę, z której wynikało, że skontaktowała się z [REDAKCYJNA] w celu ustalenia terminu zabezpieczenia dokumentacji spółki. Ten miał wskazać, że skompletuje dokumentację do dnia 11 marca 2011 roku.

W dniu 8 marca 2011 roku Komenda Miejska Policji [REDAKCYJNA] zwróciła akta do prokuratury. W treści pisma wskazano, że „dokumentacja finansowo – księgowa [REDAKCYJNA] nie została jeszcze zgromadzona w siedzibie firmy [REDAKCYJNA] przez [REDAKCYJNA] zatem biegły nie ma możliwości zgromadzenia materiału niezbędnego do badań.” Tego samego dnia prokurator [REDAKCYJNA] skierowała pismo do Komendy Miejskiej Policji [REDAKCYJNA] za którym zwróciła akta i poleciła uzyskanie dokumentów niezbędnych do wydania opinii, jak i przesłuchanie biegłego w celu ustalenia zakresu dokumentacji niezbędnej do jej wydania.

W dniu 15 marca 2011 roku prokurator [REDAKTOWANO] wydała postanowienie o zwolnieniu I Urzędu Skarbowego [REDAKTOWANO] z tajemnicy służbowej i zażądała przesłania deklaracji podatkowych [REDAKTOWANO] za lata 2009 i 2010. Ponadto postanowieniem z dnia 6 kwietnia 2011 roku zwolniła III Urząd Skarbowy [REDAKTOWANO] z tajemnicy i zażądała nadesłania deklaracji podatkowych [REDAKTOWANO] za lata 2009 i 2010.

Tom III, k. 574-590

Załącznik nr 7, k. 16

W dniu 15 marca 2011 roku [REDAKTOWANO] pełniącą wówczas funkcję Prokuratora Rejonowego [REDAKTOWANO] sporządziła zapissek w karcie nadzoru akt podręcznych, z którego wynikało, że omówiła sprawę z referentem oraz ustaliła, że w sprawie koniecznym jest uzyskanie opinii biegłego rewidenta i dokonanie analizy materiałów, jak i podjęcie dalszych czynności. W adnotacji wskazano, że opinia powinna być sporządzona w maju 2011 roku.

Tom IV, k. 657-675, 718-731,

Załącznik nr 6, k. 21, 22, 23

Załącznik nr 7, k. 37, 370

Załącznik nr 8, k. 901-902, 904-908,

W dniu 31 marca 2011 roku funkcjonariusz Policji przesłuchiwał w charakterze świadka [REDAKTOWANO] którego pouczono o treści art. 233 § 1 k.k. i art. 183 k.p.k. Podczas przesłuchania biegły wskazał zakres dokumentacji jaki będzie mu niezbędny do wydania opinii. Biegłemu ponadto przekazano 4 tomy akt postępowania.

W dniu 18 kwietnia 2011 roku do Prokuratury Rejonowej [REDAKTOWANO] wpłynęło pismo Naczelnika Urzędu Skarbowego [REDAKTOWANO] z dnia 14 kwietnia 2011 roku informujące, iż spółka nie złożyła zeznania CIT 8 za okres 2010 roku oraz że za okres 2009 roku obowiązek złożenia zeznania miała we właściwym miejscowo III Urzędzie Skarbowym [REDAKTOWANO]

W dniu 26 kwietnia 2011 roku prokurator [REDAKTOWANO] skierowała pismo do Komendy Miejskiej Policji [REDAKTOWANO] zawierające prośbę o wskazanie etapu prac polegających na gromadzeniu materiałów dla biegłego rewidenta. W dniu 29 kwietnia 2011 roku wpłynęło pismo Komendy Miejskiej Policji [REDAKTOWANO] informujące,

1120

iz dokumentacja powinna zostać zabezpieczona do dnia 6 maja 2011 roku.

Załącznik nr 8, k. 914-916

W dniu 6 maja 2011 roku wpłynęło pismo Naczelnika III Urzędu Skarbowego [REDAKTOWANE] informujące, że [REDAKTOWANE] figurowała w ewidencji podatników urzędu za okres 10 lipca 2009 roku do 25 marca 2010 roku i nie złożyła zeznania o wysokości osiągniętego dochodu za 2009 rok.

Załącznik nr 6, k. 25

Załącznik nr 7, k. 21,354

W dniu 11 maja 2011 roku Komenda Miejska Policji [REDAKTOWANE] przesała do Prokuratury Rejonowej [REDAKTOWANE] akta główne wraz z wnioskiem o przedłużenie okresu trwania postępowania. W treści wniosku zawarto informację, iż nadal trwają czynności prowadzone przez biegłego rewidenta [REDAKTOWANE] niezbędne do należytego zrealizowania postanowienia o powołaniu biegłego.

Tom III, k. 574-590

Załącznik nr 7, k. 16,22-23,355-356

Załącznik nr 8, k. 917-919,

W dniu 17 maja 2011 roku [REDAKTOWANE] dokonała w karcie nadzoru wewnętrznego zapisku, z którego wynikało, że sprawę omówiła z prokuratorem referentem na podstawie referatu ustnego, wskazując, iż sprawa jest długotrwała z uwagi na konieczność zgromadzenia obszernej dokumentacji i uzyskania opinii zgodnie z poleceniem sądu.

W dniu 31 maja 2011 roku wpłynęło do Prokuratury Rejonowej [REDAKTOWANE] pismo biegłego [REDAKTOWANE] informujące, iż okres sporządzania opinii w sprawie wyniesie cztery miesiące, zaś jej koszt 7500 zł plus VAT.

Postanowieniem z dnia 31 maja 2011 roku prokurator [REDAKTOWANE] zawiesiła prowadzone dochodzenie na podstawie art. 22 § 1 k.p.k. W treści uzasadnienia wskazała, iż w sprawie zachodzi konieczność uzyskania opinii biegłego, co stanowić miało długotrwałą przeszkodę w prowadzeniu postępowania.

Tom IV, k. 612-616

Załącznik nr 7, k. 26,359

W dniu 2 czerwca 2011 roku Zastępca Prokuratora Rejonowego [REDAKTOWANE] skierowała pismo do Prokuratora [REDAKTOWANE]

Okręgowego [REDAKTOWANO] zawierające wniosek o zaakceptowanie kosztów opinii biegłego.

Tom IV, k. 657-675, 718-731

Załącznik nr 6, k. 30,31

Załącznik nr 7, k. 27-28, 360-361

W dniu 6 czerwca 2011 roku [REDAKTOWANO] sporządziła notatkę z rozmowy z biegłym [REDAKTOWANO] z której wynikało, iż wykaz dokumentów niezbędnych do wydania opinii zostanie sporządzony przez biegłego do końca czerwca 2011 roku.

W dniu 1 lipca 2011 roku do Prokuratury Rejonowej [REDAKTOWANO] wpłynęło pismo Komendy Miejskiej Policji [REDAKTOWANO] informujące, iż biegły nadal kompletuje dokumentację niezbędną do wydania opinii i nie jest w stanie sporządzić wykazu dokumentów, które są niezbędne do wydania opinii, a tym samym do wydania przez prokuratora postanowienia o żądaniu wydania rzeczy.

Tom IV, k. 718-731

Załącznik nr 7, k. 29,31-32,362,,364-365

Załącznik nr 8, k. 926

W dniu 1 lipca 2011 roku [REDAKTOWANO] skierowała pismo do biegłego [REDAKTOWANO] z prośbą o nadesłanie informacji o terminie zakończenia kompletowania dokumentacji finansowo-księgowej oraz sporządzenie wykazu dokumentów, które będą przedmiotem postanowienia o żądaniu wydania rzeczy oraz terminu przystąpienia do opracowywania opinii. W dniu 18 lipca 2011 roku wpłynęło pismo biegłego [REDAKTOWANO] wskazujące zakres dokumentacji księgowo finansowej [REDAKTOWANO] jaki powinien być zabezpieczony na potrzeby wydania opinii.

Tom III, k. 554-563

Tom IV, k. 605-609

Załącznik nr 6, k. 36

Załącznik nr 7, k.34-35

Załącznik nr 8, k. 927-931

W dniu 22 lipca 2011 roku prokurator [REDAKTOWANO] wykonująca czynności pod nieobecność [REDAKTOWANO], wydała postanowienie o żądaniu wydania rzeczy od [REDAKTOWANO] w postaci m.in. wykazu umów na obrót i przechowywanie metali szlachetnych zawartych w latach 2009-2010, wykazów

rozwiązanych umów na obrót i przechowywanie metali szlachetnych w tym okresie, ewidencji metali szlachetnych wraz z kserokopią dokumentacji księgowej, kserokopii dokumentacji przeprowadzanych inwentaryzacji w tym okresie metali szlachetnych, wykazu zawartych i rozwiązanych umów pożyczek, sprawozdań finansowych za lata 2009-2010, zestawienia obrotów i sald, opinii i raportu biegłego rewidenta. Wykonanie przedmiotowych czynności zlecono Komendzie Miejskiej Policji [REDAKCYJA]

Tom IV, k. 657-675

Załącznik nr 6, k. 39

Załącznik nr 8, k. 932

W dniu 12 sierpnia 2011 roku [REDAKCYJA] sporządziła notatkę, z której wynikało, iż [REDAKCYJA] wskazał przewidywany termin przekazania dokumentacji na dzień 26 sierpnia 2011 roku.

Załącznik nr 8, k. 946-948

W dniu 15 września 2011 roku wpłynęło do Prokuratury Rejonowej [REDAKCYJA] pismo Komisji Nadzoru Finansowego przekazujące kopie informacji prasowej dot. [REDAKCYJA] w przedmiocie inwestycji spółki w [REDAKCYJA]. W piśmie zawarto informację, iż okoliczność ta miała dowodzić faktu, że środki pieniężne uzyskane od osób fizycznych spółka obciąża ryzykiem w inny sposób niż poprzez udzielanie kredytów i pożyczek.

Tom IV, k. 657-675

Załącznik nr 7, k. 378

Załącznik nr 8, k. 936-945

W dniu 15 listopada 2011 roku dokonano zatrzymania rzeczy od [REDAKCYJA] w postaci dokumentacji finansowo-księgowej spółki obejmującej:

- potwierdzenia zawarcia umowy pożyczki „nowe życie” za okres od 2009 do 2010 roku (6 kart),
- potwierdzenie zawarcia umowy pożyczki limitu odnawialnego za okres 2009 do 2010 (2 karty),
- bilans na dzień 31 grudnia 2009 roku,
- wydruk rachunku zysków i strat za okres od 27 stycznia 2009 roku do dnia 31 grudnia 2009 roku (1 karta),
- wydruk obrotów i sald za okres od 1 stycznia 2009 roku do 31 grudnia 2009 roku (90

kart),

- wydruk zestawienia umów depozytów towarowych za okres 2009 do 2010 roku (58 kart).

W dniu 15 listopada 2011 roku funkcjonariusz Policji sporządził protokół oględzin rzeczy w postaci zabezpieczonej dokumentacji finansowo-księgowej [REDAKTED]. Ponadto wydał postanowienie o uznaniu zabezpieczonej dokumentacji finansowo-księgowej spółki za dowód rzeczowy.

W dniu 25 listopada 2011 roku wpłynęło do Prokuratury Rejonowej [REDAKTED] pismo Komendy Miejskiej Policji [REDAKTED] przesyłające: postanowienie o powołaniu biegłego, postanowienie o żądaniu wydania rzeczy, protokół zatrzymania rzeczy z dnia 15 listopada 2011 roku, protokół oględzin dokumentacji, postanowienie o uznaniu za dowód rzeczowy i wykaz dowodów rzeczowych – celem ich dołączenia do akt głównych postępowania.

Tom IV, k. 718-731

Załącznik nr 6 k. 48

Załącznik nr 7, k. 47, 379

W dniu 24 listopada 2011 roku zatrzymaną dokumentacją przekazano biegłemu [REDAKTED]. Zaś w dniu 30 listopada 2011 roku akta główne postępowania.

Tom IV, k. 657-675

Załącznik nr 6, k. 51-59

Załącznik nr 7, k. 48-54, 56, 380, 388

W dniu 15 grudnia 2011 roku [REDAKTED] skierowała do Komendy Miejskiej Policji [REDAKTED] pismo przesyłające odpis postanowienia Sądu Rejonowego [REDAKTED] z dnia 16 grudnia 2010 roku. Tego samego dnia do Prokuratury Rejonowej [REDAKTED] wpłynęło pismo Komendy Miejskiej Policji [REDAKTED] informujące, iż skierowano do [REDAKTED] pismo z prośbą o wskazanie procedury przeprowadzenia czynności oględzin złota przechowywanego w skarbcu tegoż oddziału [REDAKTED].

Załącznik nr 7, k. 57, 389

W dniu 27 grudnia 2011 roku prokurator [REDAKTED] sporządziła notatkę, z której wynikało, iż w rozmowie z biegłąm ustaliła, że przewidywany termin

wydania opinii zaplanowany jest na koniec stycznia - początek lutego 2012 roku.

Załącznik nr 7, k. 59-61, 391-393

W dniu 29 grudnia 2011 roku Prokuratura Okręgowa [REDAKCYJNE] przesała do Prokuratury Rejonowej [REDAKCYJNE] kopię pisma Przewodniczącego Komisji Nadzoru Finansowego z dnia 24 listopada 2011 roku z poleceniem ustosunkowania się do jego treści oraz zawarto polecenie przesłania akt głównych.

Tom IV, k. 718-731

Załącznik nr 7, k. 58, 62, 390, 394

W dniu 2 stycznia 2012 roku skierowano pismo do biegłego [REDAKCYJNE] [REDAKCYJNE] zawierające wniosek o przesłanie akt wraz z zabezpieczoną dokumentacją.

W dniu 3 stycznia 2012 roku [REDAKCYJNE] Prokurator Rejonowy [REDAKCYJNE] skierowała pismo do Prokuratury Okręgowej [REDAKCYJNE] przesyłające akta główne i podręczne wraz z zabezpieczoną dokumentacją oraz zawierające ustosunkowanie się do uwag zawartych w piśmie Przewodniczącego Komisji Nadzoru Finansowego z 24 listopada 2011 roku. W piśmie zawarto m.in. informację, iż „wstępnie planowany czas wydania opinii przez biegłego uległ wydłużeniu z uwagi na przyjętą przez biegłego metodologię przygotowania materiałów źródłowych, z którymi biegły zapoznawał się w siedzibie firmy [REDAKCYJNE]. Aktualnie biegły wskazał, iż opinia zostanie wykonana na koniec stycznia 2012 roku - początek lutego 2012 roku”.

W dniu 5 stycznia 2012 roku do Prokuratury Rejonowej [REDAKCYJNE] [REDAKCYJNE] wpłynęło pismo Komisji Nadzoru Finansowego podpisane przez radcę prawną [REDAKCYJNE] zawierające prośbę o udzielenie informacji o terminie wydania opinii przez biegłego powołanego w sprawie. W dniu 11 stycznia 2012 roku prokurator [REDAKCYJNE] skierowała do Komisji Nadzoru Finansowego pismo, wnosząc o przedłożenie pełnomocnictwa udzielonego dla radcy prawnego [REDAKCYJNE] z dnia 01 września 2010 roku. W dniu 21 lutego 2012 roku do Prokuratury wpłynęło pismo Komisji Nadzoru Finansowego przesyłające kopię pełnomocnictwa udzielonego radcy prawnemu [REDAKCYJNE].

Tom III, k. 574-590

Tom IV, k. 623-631

Tom IV, k. 718-731

Załącznik nr 7, k. 64,396,401,403,405

Załącznik nr 8, k. 958,960-961

W dniu 2 kwietnia 2012 roku prokurator [REDAKTOWANO] sporządził notatkę, z treści której wynikało, iż biegły [REDAKTOWANO] nie dysponuje aktami postępowania i nie opracowuje opinii oraz że akta nie zostały zwrócone przez Prokuraturę Okręgową [REDAKTOWANO]

W dniu 3 kwietnia 2012 roku do Prokuratury Rejonowej [REDAKTOWANO] wpłynęło pismo Prokuratury Okręgowej [REDAKTOWANO] z dnia 15 lutego 2012 roku przesyłające kopię pisma Prokuratora Okręgowego [REDAKTOWANO] (z dnia 5 stycznia 2012 roku) kierowanego do Przewodniczącego Komisji Nadzoru Finansowego i akta postępowania oraz zawierające polecenie przesłania postanowienia o podjęciu postępowania z zawieszenia.

Postanowieniem z dnia 4 kwietnia 2012 roku prokurator [REDAKTOWANO] podjął zawieszone dochodzenie. Ponadto w dniu 11 kwietnia 2012 roku wydał postanowienie o zwolnieniu I Urzędu Skarbowego [REDAKTOWANO] oraz III Urzędu Skarbowego [REDAKTOWANO] z obowiązku zachowania tajemnicy w zakresie udzielenia informacji dot. wysokości osiąganych dochodów przez firmę [REDAKTOWANO] za rok 2009 i 2010 i nadesłania kopii deklaracji podatkowych. W dniu 13 kwietnia 2012 roku skierował pismo do [REDAKTOWANO] przesyłające akta główne wraz z dokumentacją oraz prośbą o pilne przystąpienie do wykonywania czynności niezbędnych do wydania opinii oraz poinformowania o przewidywanym terminie jej sporządzenia.

Załącznik nr 8, k. 962-965

W dniu 17 kwietnia 2012 roku do Prokuratury Rejonowej [REDAKTOWANO] wpłynęło pismo Komisji Nadzoru Finansowego - „uzupełnienie zawiadomienia o przestępstwie” - informujące o niezłożeniu przez [REDAKTOWANO] sprawozdania za 2010 rok, co stanowiło realizację znamion czynu zabronionego z art. 79 pkt 4 ustawy z rachunkowości.

1126

*Załącznik nr 7, k. 409,415**Załącznik nr 8, k. 966-967*

W dniu 17 maja 2012 roku wpłynęło do Prokuratury Rejonowej [REDAKCYJNE] pismo Naczelnika I Urzędu Skarbowego [REDAKCYJNE] informujące o niezłożeniu przez [REDAKCYJNE] zeznania rocznego za 2010 rok.

W dniu 16 maja 2012 roku do Prokuratury Rejonowej [REDAKCYJNE] wpłynęło pismo Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, zawierające wniosek o udzielenie informacji, czy jest prowadzone postępowanie dot. działalności [REDAKCYJNE]. Pismem z dnia 18 maja 2012 roku poinformowano Agencję Bezpieczeństwa Wewnętrznego o prowadzeniu postępowania, którego przedmiotem jest działalność firmy [REDAKCYJNE].

*Załącznik nr 7, k. 410,426**Załącznik nr 8, k. 972-987*

W dniu 18 maja 2012 roku wpłynęło do Prokuratury Rejonowej [REDAKCYJNE] pismo Naczelnika III Urzędu Skarbowego [REDAKCYJNE] z dnia 17 maja 2012 roku przekazujące kserokopie deklaracji VAT 7 za 2009 rok złożonej przez [REDAKCYJNE] które następnie przekazano biegłemu [REDAKCYJNE].

W dniu 8 czerwca 2012 roku wpłynęło do Prokuratury Rejonowej [REDAKCYJNE] pismo Naczelnika Pomorskiego Urzędu Skarbowego [REDAKCYJNE] informujące o fakcie niezłożenia przez [REDAKCYJNE] zeznań o wysokości osiągniętego dochodu przez spółkę za lata 2009 i 2010 i podejmowanych dalszych działaniach kontrolnych. W dniu 20 czerwca 2012 roku poinformowano [REDAKCYJNE] o prowadzeniu postępowania dot. podmiotu [REDAKCYJNE].

W dniu 13 czerwca 2012 roku do Prokuratury Rejonowej [REDAKCYJNE] wpłynęło pismo Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego Delegatura [REDAKCYJNE], przesyłające zawiadomienie [REDAKCYJNE] o podejrzeniu popełnienia przestępstwa przez [REDAKCYJNE] mającego stanowić realizację znamiona czynu z art. 299 k.k.

Tom III, k. 574-590

W dniu 21 czerwca 2012 roku [REDAKTOWANO] Prokurator Rejonowy [REDAKTOWANO] skierowała pismo do Naczelnika VI Wydziału do Spraw Przestępczości Gospodarczej Prokuratury Okręgowej [REDAKTOWANO] przesyłające zawiadomienie [REDAKTOWANO] o podejrzeniu popełnienia przestępstwa z art. 299 k.k. związanego z działalnością [REDAKTOWANO]

[REDAKTOWANO] W piśmie zawarto wniosek o rozważenie przejęcia i poprowadzenia postępowania, a także informację o prowadzonym postępowaniu dotyczącym działalności tej spółki. W dniu 28 czerwca 2012 roku prokurator Prokuratury Okręgowej [REDAKTOWANO] wydał postanowienie o wszczęciu śledztwa w przedmiotowej sprawie, które prowadzone było pod sygn. akt VI Ds. 40/12.

Załącznik nr 7, k.8,427,428,429

Załącznik nr 8, k. 127

W dniu 29 czerwca 2012 roku prokurator [REDAKTOWANO] wydała postanowienie o połączeniu sprawy 3 Ds.104/12 Prokuratury Rejonowej [REDAKTOWANO] do sprawy VI Ds. 40/12 Prokuratury Okręgowej [REDAKTOWANO]

W dniu 29 czerwca 2012 roku wpłynęło pismo Naczelnika VI Wydziału do Spraw Przestępczości Gospodarczej Prokuratury Okręgowej [REDAKTOWANO] z dnia 28 czerwca 2012 roku o nadesłanie akt głównych 3 Ds. 104/12 celem połączenia do sprawy VI Ds. 40/12. Przedmiotowe akta przekazano tego samego dnia do Prokuratury Okręgowej [REDAKTOWANO]

Tom III k. 516-518

Tom IV, k. 634-655

Tom IV, k. 770

Załącznik nr 1, k. 1-9

[REDAKTOWANO] na stanowisko prokuratora powołana została z dniem 1 stycznia 1997 roku, zaś w okresie od 1 grudnia 2009 roku do 30 czerwca 2012 roku swoje obowiązki wykonywała w Dziale Śledczym Prokuratury Rejonowej [REDAKTOWANO]

[REDAKTOWANO] Jak ustalono na podstawie analizy danych uzyskanych z Prokuratury Okręgowej [REDAKTOWANO] w tym danych Systemu Informatycznego [REDAKTOWANO]

- w okresie od 1 grudnia 2009 roku do 31 grudnia 2009 roku w referacie prokurator [REDAKTOWANO] zarejestrowanych było 10 spraw, zakończono zaś 6 spraw,

1128

- w okresie od 1 stycznia 2010 roku do 31 grudnia 2010 roku zarejestrowanych spraw w referacie tej prokurator było 66, zakończono zaś 69,
- w okresie od 1 stycznia 2011 roku do 31 grudnia 2011 roku zarejestrowanych spraw w referacie było 92, zakończono zaś 88,
- w okresie od 1 stycznia 2012 roku do 30 czerwca 2012 roku zarejestrowanych spraw było 31, zakończono zaś 32 postępowania.

Średnia liczba postępowań zarejestrowanych, jak i zakończonych w poszczególnych okresach w referatach pozostałych prokuratorów wykonujących obowiązki w Dziale Śledczym Prokuratury Rejonowej [REDAKTED] przedstawiała się następująco:

- za okres od 1 grudnia 2009 do 31 grudnia 2009 roku zarejestrowano 7,6 postępowań, zakończono 6,4 postępowania,
- za okres od 1 stycznia 2010 roku do 31 grudnia 2010 roku zarejestrowano 71,6 postępowań, zakończono 65,6 postępowań,
- za okres od 1 stycznia 2011 roku do 31 grudnia 2011 roku zarejestrowano 72,6 postępowań, zakończono 63,2 postępowań,
- za okres od 1 stycznia 2012 roku do 30 czerwca 2012 roku zarejestrowano 34,8 postępowań, zakończono 35,4 postępowań.

Z powyższego wynika, że obciążenie pracą prokurator [REDAKTED] w poszczególnych okresach dotyczące liczby wpisanych, jak i zakończonych postępowań nie odbiegało od obciążenia w tym zakresie pozostałych prokuratorów wykonujących czynności w dziale.

Z analizy danych SIP ponadto wynika, że w okresie od 1 grudnia 2009 roku do 28 czerwca 2012 roku w referacie prokurator [REDAKTED] zarejestrowano 199 postępowań, w tym 84 postępowania o kwalifikacji prawnej z art. 231 § 1 k.k. Spośród zarejestrowanych spraw 16 zakwalifikowanych zostało z art. 286 § 1 k.k., 19 postępowań zakwalifikowanych było z art. 160 § 1 lub 2 k.k. Ponadto jak wynika z analizy danych tylko jedno postępowanie dotyczyło kwalifikacji prawnej z art. 171 ust. 1 prawa bankowego, tj. dotyczące działalności [REDAKTED], które było wpisane łącznie na 4 numery repertorium „Ds.”. Spośród 199 zarejestrowanych postępowań 50 z nich zakończonych zostało wydaniem postanowienia o umorzeniu

1129

postępowania, 76 - wydaniem postanowienia o odmowie wszczęcia postępowania przygotowawczego, 16 - skierowaniem aktu oskarżenia, 16 - wydaniem postanowienia o zawieszeniu postępowania, 2 - skierowaniem wniosków o warunkowe umorzenie. Natomiast 39 postępowań zakończonych zostało poprzez przekazanie innej jednostce organizacyjnej prokuratury.

* * *

Tom V, k. 848-868, 893-898

Uchwałą z dnia 24 maja 2018 roku o sygn. PK I SD 34.2018 Sąd Dyscyplinarny przy Prokuratorze Generalnym [REDAKTOWANO] po rozpoznaniu wniosku Prokuratora Okręgowego [REDAKTOWANO] zezwolił na pociągnięcie prokuratora Prokuratury Rejonowej [REDAKTOWANO] do odpowiedzialności karnej za przestępstwo z art. 231 §1 k.k. w zw. z art. 12 k.k. . Uchwałą z dnia 7 maja 2019 roku sygn. akt I DO 23/18 Sąd Najwyższy utrzymał w mocy w/w uchwałę Sądu Dyscyplinarnego przy Prokuratorze Generalnym.

Tom V, k. 899-902, 998-1000, 1004-1008

Zgromadzony materiał dowodowy pozwolił na sporządzenie i ogłoszenie [REDAKTOWANO] zarzutu o przestępstwo z art. 231 §1 k.k. w zw. z art. 12 k.k.

Przesłuchana w charakterze podejrzanej [REDAKTOWANO] nie określiła się w przedmiocie przyznania się do popełnienia zarzucanego jej przestępstwa i skorzystała z przysługującego jej prawa do odmowy złożenia wyjaśnień, jak i udzielenia odpowiedzi na pytania.

Tom V, k. 1012

Podejrzana [REDAKTOWANO] nie była dotychczas karana sądowo.

Tom VI, k. 1065-1071

W toku prowadzonego śledztwa poddano podejrzaną [REDAKTOWANO] jednorazowemu badaniu przez biegłych lekarzy psychiatrów, którzy w wydanej opinii wskazali, iż podejrzana nie jest osobą chora psychiatrycznie, niepełnosprawną umysłowo, ani otepiałą. Wskazali ponadto, że przeprowadzone badanie psychiatryczne

1130

wykluczyło u w/w obecność głębszych zaburzeń nastroju. Stwierdzili, że poczytalność podejrzanej w chwili zarzucanego jej czynu nie budzi wątpliwości – miała bowiem zachowaną zdolność rozpoznania znaczenia czynu i pokierowania swoim postępowaniem – nie zachodzą przesłanki z art. 31 §1, 2 i 3 k.k. Ponadto wskazali, iż brak jest wystarczających danych, aby rozpoznać u podejrzanej uzależnienie od alkoholu oraz substancji psychoaktywnych. Wskazali ponadto, iż w aktualnym stanie psychicznym [REDAKTOWANO] może brać osobisty udział w toczącym się postępowaniu karnym i prowadzić obronę w sposób samodzielny i rozsądny.

* * *

Wskazać w tym miejscu należy, że zgodnie z brzmieniem obowiązującego w okresie od 6 czerwca 2010 roku do 1 lipca 2015 roku art. 297 § 1 k.p.k. celem postępowania przygotowawczego było:

- 1) ustalenie, czy został popełniony czyn zabroniony i czy stanowi on przestępstwo,
- 2) wykrycie i w razie potrzeby ujęcie sprawy,
- 3) zebranie danych stosownie do art. 213 k.p.k. i art. 214 k.p.k.,
- 4) wyjaśnienie okoliczności sprawy, w tym ustalenie osób pokrzywdzonych i rozmiarów szkody,
- 5) zebranie, zabezpieczenie i w niezbędnym zakresie utrwalenie dowodów dla sądu.

Ponadto zgodnie z treścią art. 326 k.p.k. obowiązującego od dnia 1 lipca 2003 roku do 24 października 2016 roku prokurator sprawował nadzór nad postępowaniem przygotowawczym w zakresie, w jakim go sam nie prowadził i był obowiązany czuwać nad prawidłowym i sprawnym przebiegiem całego nadzorowanego przez siebie postępowania. Z tytułu sprawowanego nadzoru prokurator mógł w szczególności:

- 1) zaznajamiać się z zamierzeniami prowadzącego postępowanie, wskazywać kierunki postępowania oraz wydawać co do tego zarządzenia;
- 2) żądać przedstawienia sobie materiałów zbieranych w toku postępowania;
- 3) uczestniczyć w czynnościach dokonywanych przez prowadzących postępowanie, osobiście je przeprowadzać albo przejąć sprawę do dalszego prowadzenia;

- 4) wydawać postanowienia, zarządzenia lub polecenia oraz zmieniać i uchylać postanowienia i zarządzenia wydane przez prowadzącego postępowanie;

Zakres i sposób sprawowania przez prokuratora nadzoru nad postępowaniem przygotowawczym formułował art. 326 § 3 k.p.k., szczegółowo zaś określały przepisy rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 24 marca 2010 roku *Regulamin wewnętrznego urzędowania powszechnych jednostek prokuratury* obowiązującego do dnia 14 stycznia 2015 roku. Zgodnie z treścią § 245 tegoż regulaminu obowiązkiem prokuratora sprawującego nadzór nad postępowaniem przygotowawczym było zapewnienie sprawnego i zgodnego z przepisami procedury karnej oraz regulaminu przebiegu postępowania. Ponadto przepis § 248 wskazywał, że prokurator zapoznając się z aktami sprawy i oceniając przebieg postępowania, miał zwracać uwagę na realizację celów i zadań postępowania przygotowawczego, a w szczególności na:

- 1) szybkość i trafność podejmowania pierwszych czynności po otrzymaniu zawiadomienia o przestępstwie;
- 2) przestrzeganie zakresu czynności i terminu postępowania sprawdzającego;
- 3) zasadność wszczęcia dochodzenia;
- 4) prawidłową realizację kierunku postępowania;
- 5) prawidłowość przeprowadzenia i udokumentowania dowodów;
- 6) szybkość postępowania, a zwłaszcza koncentrację czynności;
- 7) prawidłowość przeprowadzenia czynności związanych z przedstawieniem, uzupełnieniem lub zmianą zarzutów;
- 8) prawidłowość decyzji o zatrzymaniu osób podejrzanych oraz zawiadomienia prokuratora o tych decyzjach;
- 9) procesową potrzebę stosowania środków zapobiegawczych i zabezpieczenia majątkowego;
- 10) zakres przedmiotowy i podmiotowy postępowania;
- 11) należyte wyjaśnienie okoliczności sprawy;
- 12) realizację uprawnień procesowych uczestników postępowania;
- 13) sprawdzenie wyjaśnień podejrzanych;
- 14) przestrzeganie okresów śledztwa i dochodzenia;
- 15) ujawnienie okoliczności sprzyjających popełnieniu przestępstwa;

- 16) dostosowanie do potrzeb konkretnej sprawy sposobu gromadzenia dowodów, przeprowadzenie ich w odpowiednim momencie i w odpowiedniej kolejności;
- 17) prawidłowość czynności związanych z zamknięciem postępowania;
- 18) techniczną stronę akt sprawy, a w szczególności przejrzystość ułożenia materiałów, numerację kart i szatę graficzną.

Wskazać należy, że przez prawidłową realizację kierunków postępowania należy rozumieć właściwe ukierunkowanie śledztwa lub dochodzenia, jak i odpowiednie zaplanowanie i prawidłową realizację czynności wyjaśniających poszczególne wersje śledcze. Szybkość postępowania jest natomiast istotnym czynnikiem postępowania przygotowawczego, jednak nie nadrzędnym w stosunku do innych jego celów. Przepis § 248 regulaminu kładł nacisk nie tyle na samą szybkość postępowania, ile na koncentrację czynności procesowych, przez którą należy rozumieć wykonywanie ich bez zbędnej zwłoki, zgodnie z przyjętym planem działania, a także w miarę ujawniających się nowych potrzeb postępowania. Zaniedbania w przeprowadzeniu czynności dowodowych mogą prowadzić do utraty potencjalnego źródła dowodowego lub zniekształcenia treści środka dowodowego oraz do przedwczesnego ujawnienia wiedzy organów ścigania wobec osób podejrzanych. Analiza zakresu przedmiotowego i podmiotowego sprawy to przede wszystkim ocena prawidłowego zdefiniowania wątków postępowania, określenie ich kwalifikacji karnoprawnej, ustalenie ich znaczenia i rozłożenia sił i środków dla ich badania, a następnie racjonalnego zaplanowania czynności. Należyte wyjaśnienie okoliczności sprawy oznacza zaś ustalenie prawdy materialnej o zdarzeniu będącym przedmiotem rozpoznania oraz prawidłową ocenę karnoprawną danego stanu faktycznego. Poważnymi uchybieniami ze strony prowadzącego postępowanie przygotowawcze będą więc zaniechanie istotnych czynności śledczych, wadliwe ich przeprowadzenie, pominięcie ważnych aspektów sprawy w ramach realizowanego przesłuchania (vide M. Gabriel-Węgliński, Regulamin prokuratury. Komentarz, LEX 2013). Ponadto przepis § 55 regulaminu zobowiązywał prokuratora wykonującego samodzielnie czynności do prawidłowego i terminowego ich wykonania.

Przepis art. 330 § 1 k.p.k. wskazuje, że uchylając postanowienie o umorzeniu postępowania przygotowawczego lub odmowie jego wszczęcia, sąd

wskazuje powody uchylecia, a w miarę potrzeby także okoliczności, które należy wyjaśnić lub czynności, które należy przeprowadzić. Wskazania te są dla organu prowadzącego postępowanie wiążące. Z analizy poglądów doktryny wynika, że prokurator jest obowiązany je wykonać (vide R. Stefański „Kodeks postępowania karnego. Komentarz do przepisów o postępowaniu przygotowawczym”). Wskazać należy, iż treść tego przepisu nie uległa zmianie i obowiązywała w chwili prowadzenia, jak i nadzorowania omawianego postępowania przez prokuratora [REDAKCYJNE]

Jak wynika z ustaleń dokonanych m.in. na podstawie oględzin akt głównych postępowania Sądu Okręgowego w Gdańsku o sygn. akt IVK 123/15 prowadzonego przeciwko [REDAKCYJNE] w dniu 15 kwietnia 2010 roku Sąd Rejonowy [REDAKCYJNE] postanowieniem o sygn. II Kp 21/10 uchylił postanowienie o odmowie wszczęcia śledztwa i nakazał prokuratorowi przeprowadzenie postępowania w przedmiotowej sprawie, wskazując jednocześnie zakres czynności niezbędnych do wykonania w jego toku. Sąd zwrócił uwagę na konieczność dokonania ustaleń w zakresie :

- szczegółów oferowanych przez spółkę produktów w postaci kontraktów terminowych w złoto,
- sposobu generowania stopy zwrotu z inwestycji w kontrakt terminowy na złoto gwarantowanej przez spółkę w wysokości 10% i 11 % w skali roku,
- źródeł pochodzenia środków na wypłatę oprocentowania,
- towarzystwa ubezpieczeniowego z którym zawarte jest ubezpieczenie gromadzonego złota,
- oddziałów [REDAKCYJNE] w których przechowywane jest sprzedawane przez spółkę złoto,
- źródeł środków finansowych udzielanych przez spółkę w formie pożyczek,
- sposobu wydawania klientowi złota w przypadku zerwania kontraktu,
- źródeł pochodzenia nabywanego przez spółkę złota.

Jak wynika zaś z oględzin akt Sądu Okręgowego [REDAKCYJNE] o sygn. IVK 123/15 oraz oględzin akt podrzędnych Prokuratury Okręgowej [REDAKCYJNE] o sygn. VI Ds. 64/12, jak i akt kontrolnych o numerze l.dz. A-III-555/10, 3 Ds. 73/10 oraz numerze l.dz. A.5601-38/11, 3 Ds. 5/11, 2 RSD 56/10 Komendy Miejskiej Policji [REDAKCYJNE] a także zeznań m.in. świadka [REDAKCYJNE] działania

1134

podejmowanie przez prokuratora [REDAKTOWANO] po uchyleniu przez sąd postanowienia o odmowie wszczęcia śledztwa ograniczyły się do polecenia funkcjonariuszowi policji przesłuchania w charakterze świadka [REDAKTOWANO]. Czynność tę przeprowadzono w dniu 1 czerwca 2010 roku, w toku której do protokołu dołączono dokumenty w postaci kopii dyspozycji zawarcia lokaty – umowa składu. Prokurator nie podjęła osobiście, ani nie poleciła funkcjonariuszowi policji wykonania żadnych czynności zmierzających do weryfikacji twierdzeń świadka, którego zachowania dotyczyło zawiadomienie Komisji Nadzoru Finansowego. Postanowieniem z dnia 18 sierpnia 2010 roku prokurator [REDAKTOWANO] umorzyła dochodzenie w sprawie w zakresie czynu z art. 171 ust.1 prawa bankowego – wobec stwierdzenia, iż czyn nie zawiera znamion czynu zabronionego (na zasadzie art. 17 § 1 pkt 2 k.p.k.). Postanowieniem z dnia 16 grudnia 2010 roku Sąd Rejonowy [REDAKTOWANO] (sygn. akt II 1Kp 95/10) uchylił to postanowienie o umorzeniu i przekazał sprawę do dalszego prowadzenia. W uzasadnieniu postanowienia wskazano, że zalecenia sądu uchylającego postanowienie o odmowie wszczęcia śledztwa są dla prokuratora wiążące, zaś w ocenie sądu wskazane w postanowieniu z dnia 15 kwietnia 2010 roku zalecenia zostały przez prokuratora „wykonane w sposób wadliwy, co rzutowało na końcowe ustalenia faktyczne w sprawie”. Sąd wskazał, że prokurator przesłuchał [REDAKTOWANO] na poszczególne okoliczności wskazane w postanowieniu sądu, lecz nie dokonał żadnej weryfikacji twierdzeń [REDAKTOWANO], chociażby poprzez ich skonfrontowanie z dokumentami zgromadzonymi w sprawie w tym zabezpieczonymi umowami. Ponadto sąd wskazał na konieczność wykonania czynności polegających na: zabezpieczeniu dokumentacji finansowo - księgowej [REDAKTOWANO] (względnie sporządzeniu jej kserokopii, by nie paraliżować działalności spółki) i dokonaniu ustaleń, czy do każdej z umów zakupiono złoto i z czego miały pochodzić środki na wypłatę oprocentowania, czy dokonane zostały wypłaty zgodnie z umowami i z czego pochodziły te środki, czy spółka zawierała umowy pożyczek zgodnie z ofertą i na jakie kwoty oraz ustalenie wysokości dochodów spółki w latach 2009-2010 i czy były one wystarczające na udzielenie z ich puli pożyczek zgodnie z ofertą, a jeżeli nie to z jakich środków pochodziły pieniądze na wypłaty wynikające z umów pożyczek.

Prokurator [REDAKTOWANO] w dniu 5 stycznia 2011 roku przesała do

1135

Komendy Miejskiej Policji [REDAKCYJA] pismo zawierające polecenie m.in. zabezpieczenia dokumentacji finansowo - księgowej [REDAKCYJA] i dokonania ustaleń wskazanych przez sąd. Nie sporządziła natomiast postanowienia o żądaniu wydania rzeczy w postaci dokumentacji księgowo-finansowej spółki. W dniu 3 lutego 2011 roku poleciła funkcjonariuszowi policji przesłuchanie pracownika księgowości [REDAKCYJA] na okoliczność miejsca przechowywania dokumentacji finansowo-księgowej. W dniu 8 lutego 2011 roku funkcjonariusz policji przesłuchiwał w charakterze świadka [REDAKCYJA] na okoliczność miejsca przechowywania dokumentacji finansowo-księgowej spółki.

W dniu 15 lutego 2011 roku prokurator [REDAKCYJA] wydała postanowienie o powołaniu biegłego - rewidenta [REDAKCYJA] pomimo niezabezpieczenia materiału dowodowego umożliwiającego biegłemu wydanie opinii, a nawet przystąpienie do jej opracowywania. Postanowieniem z dnia 31 maja 2011 roku prokurator [REDAKCYJA] zawiesiła postępowanie przygotowawcze, zaś dopiero w dniu 18 lipca 2011 roku biegły [REDAKCYJA] przesłał pismo wskazujące zakres dokumentacji księgowo-finansowej [REDAKCYJA] jaki powinien być zabezpieczony na potrzeby wydania opinii. W dniu 22 lipca 2011 roku prokurator [REDAKCYJA] wydała postanowienie o żądaniu wydania rzeczy od [REDAKCYJA] w postaci m.in. wykazu umów na obrót i przechowywanie metali szlachetnych zawartych w latach 2009-2010, wykazów rozwiązanych umów na obrót i przechowywanie metali szlachetnych w tym okresie, ewidencji metali szlachetnych wraz z kserokopią dokumentacji księgowej, kserokopii dokumentacji przeprowadzanych inwentaryzacji w tym okresie metali szlachetnych, wykazu zawartych i rozwiązanych umów pożyczek, sprawozdań finansowych za lata 2009-2010, zestawienia obrotów i sald, opinii i raportu biegłego rewidenta. Dopiero w dniu 15 listopada 2011 roku dokonano zatrzymania dokumentów od [REDAKCYJA]

[REDAKCYJA] w postaci jedynie:

- potwierdzenia zawarcia umowy pożyczki nowe życie za okres od 2009 do 2010 roku (6 kart),
- potwierdzenia zawarcia umowy pożyczki limitu odnawialnego za okres 2009 do 2010 roku (2 karty),

1136

- bilansu sporządzonego na dzień 31 grudnia 2009 roku,
- wydruk rachunku zysków i strat za okres od 27 stycznia 2009 roku do dnia 31 grudnia 2009 roku (1 karta),
- wydruk obrotów i sald za okres od 1 stycznia 2009 roku do 31 grudnia 2009 roku (90 kart),
- wydruk zestawienia umów depozytów towarowych za okres 2009 do 2010 roku (58 kart).

Z analizy akt podręcznych Prokuratury Okręgowej [REDAKTOWANO] o sygn. VI Ds. 64/12 oraz zeznań [REDAKTOWANO] wynika, że w dniu 30 listopada 2011 roku akta główne prowadzonego dochodzenia wraz z zabezpieczonymi dokumentami przekazano biegłemu. Przesłuchany w charakterze świadka [REDAKTOWANO] zeznał, że przekazany mu wówczas materiał dowodowy był niewystarczający do podjęcia pracy nad opinią.

Dokonane ustalenia w tym zakresie wskazują, że prokurator [REDAKTOWANO] dwukrotnie uchybiła zapisom art. 330 § 1 k.p.k. nie wykonując czynności wskazanych przez sąd pomimo, iż miała obowiązek ich wykonania. Ponadto wydając w dniu 15 lutego 2011 roku postanowienie o powołaniu biegłego - rewidenta [REDAKTOWANO] [REDAKTOWANO] naruszyła przepis § 169 (obowiązującego wówczas) Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 24 marca 2010 roku *Regulamin wewnętrznego urzędowania powszechnych jednostek organizacyjnych prokuratury*, który stanowił że: „Prokurator powołuje biegłego niezwłocznie po zebraniu materiału dowodowego potrzebnego do wydania opinii. Materiał powinien być zebrany w sposób umożliwiający wydanie opinii w wyznaczonym terminie”. Niewątpliwie powołanie biegłego było nieprawidłowe, albowiem nie zgromadzono wystarczającego materiału dowodowego umożliwiającego wydanie opinii. Ponadto wskazać należy, że wydając postanowienie o zawieszeniu dochodzenia w dniu 31 maja 2011 roku prokurator [REDAKTOWANO] naruszyła także przepis § 220 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 24 marca 2010 roku, zgodnie z którym „przed zatwierdzeniem postanowienia o zawieszeniu postępowania prokurator bada, czy zostały zebrane i zabezpieczone w sprawie wszystkie dostępne materiały dowodowe (...)”. Zarówno zatwierdzenie zawieszenia, jak i samodzielne podjęcie przez prokuratora decyzji

o zawieszeniu postępowania przygotowawczego winno być poprzedzone wnikliwą analizą zgromadzonego materiału dowodowego pod względem jego wartości merytorycznej, a także kompletności. Tylko bowiem jednoznaczne stwierdzenie, że w danym postępowaniu czasowo ustała możliwość realizacji jakichkolwiek merytorycznych czynności procesowych i jednocześnie nie ma podstaw do wydania końcowej decyzji merytorycznej w sprawie, czyni zasadnym podjęcie decyzji o zawieszeniu postępowania (vide M. Gabriel Węglowski, Regulamin prokuratury. Komentarz, LEX 2013). Jak wynika z dokonanych ustaleń, w chwili wydania postanowienia o zawieszeniu dochodzenia nie zabezpieczono materiału dowodowego w takim zakresie, który dawałby biegłemu możliwość przystąpienia do opiniowania. Nadto zachodziła konieczność wykonania szeregu dalszych czynności procesowych w sprawie. Tym samym wskazać należy, iż wydanie postanowienia o zawieszeniu dochodzenia było niezasadne.

Zwrócić należy ponadto uwagę na znaczną opieszałość i zwłokę w zabezpieczeniu dokumentacji finansowo-księgowej spółki. Jak wynika bowiem z dokonanych ustaleń w dniu 15 lutego 2011 roku wydane zostało postanowienie o powołaniu biegłego, zaś dopiero w dniu 15 listopada 2011 roku wykonano czynność zabezpieczenia części dokumentów. Znamienne jest, iż prokurator [REDAKTURA] była informowana o zwłoce w zabezpieczeniu materiałów, jednak nie podjęła działań zmierzających do niezwłocznego zabezpieczenia dokumentów. Ponadto uwypuklić należy, iż w dniu 15 listopada 2011 roku zabezpieczono dokumenty, które jak wynika z zeznań biegłego [REDAKTURA] nadal nie były wystarczające, aby przystąpić do prac nad opracowaniem opinii. Pomimo posiadania wiedzy o zakresie żądanych materiałów, jak i zakresu rzeczywiście zabezpieczonych dokumentów, w/w nie podjęła dalszych działań zmierzających do zabezpieczenia niezbędnych dokumentów, co skutkowało naruszeniem przepisu § 248 obowiązującego regulaminu, polegającego na niewłaściwej koncentracji czynności procesowych.

Z dokonanych ustaleń wynika, że [REDAKTURA] sporządziła notatkę z rozmowy z biegłym, datowaną na dzień 27 grudnia 2011 roku, wskazując w niej, że przewidywany termin wydania opinii przez biegłego „zaplanowany jest na koniec stycznia początek lutego 2012 roku”. Z treści zeznań [REDAKTURA]

1138

złożonych w dniu 10 listopada 2017 roku wynika zaś, że w grudniu 2011 roku nie informował prokurator [REDAKTURA] o przewidywanym terminie wydania opinii na „koniec stycznia początek lutego 2012 roku”, wskazując, iż dochowanie takiego terminu było niemożliwe z uwagi na niezabezpieczenie stosownej dokumentacji. Dokonując oceny tego zachowania [REDAKTURA] wskazać należy, iż jakkolwiek działania polegające na poświadczeniu nieprawdy w notatce urzędowej nie realizują znamion czynu zabronionego z art. 271 §1 k.k., bowiem sporządzona notatka nie miała mocy dowodowej, a tym samym brak jest możliwości uznania jej za dokument, jednakże zachowanie takie oceniać należy jako próbę ukrycia zaistniałych nieprawidłowości w toku nadzorowanego postępowania przez prokurator [REDAKTURA]

Wskazać należy, że w zawiadomieniu o przestępstwie z dnia 15 grudnia 2009 roku Komisja Nadzoru Finansowego wskazywała na możliwość popełnienia czynu z art. 171 ust. 1 prawa bankowego oraz na zaistnienie czynu z art. 286 § 1 k.k. Ponadto w dniu 21 czerwca 2010 roku Komisja Nadzoru Finansowego skierowała do Prokuratury Rejonowej [REDAKTURA] pismo z dnia 16 czerwca 2010 roku - „uzupełnienie zawiadomienia o przestępstwie” - wskazujące na możliwość popełnienia czynu z art. 47 ustawy o pośrednictwie ubezpieczeniowym wraz z załącznikami. Pomimo tego [REDAKTURA] prowadząc, jak i nadzorując postępowanie na żadnym jego etapie nie podjęła działań zmierzających do wyjaśnienia okoliczności możliwości zaistnienia czynu z art. 286 § 1 k.k., jak i art. 47 ustawy o pośrednictwie ubezpieczeniowym. Sporządzając postanowienie o odmowie wszczęcia śledztwa, jak i o umorzeniu dochodzenia nie odniosła się do realizacji znamion wskazanych czynów. Ponadto wskazać należy, że w zakresie możliwości realizacji znamion czynu zabronionego spenalizowanego w art. 47 ustawy o pośrednictwie ubezpieczeniowym jedyną czynnością zmierzającą do zweryfikowania realizacji znamion czynu z tegoż przepisu było przesłuchanie w charakterze świadka [REDAKTURA] i uzyskanie od niego kopii dokumentów. Sporządzając postanowienie o umorzeniu dochodzenia z 18 sierpnia 2010 roku [REDAKTURA] nie dokonała w tym zakresie opisu czynu. Działania te niewątpliwie stanowiły naruszenie przepisu § 248 regulaminu, polegały na niedokonaniu analizy zakresu przedmiotowego i podmiotowego sprawy, a w tym w zakresie na braku zdefiniowania wątków

1199

postępowania, określenia ich karnoprawnego charakteru, jak i nie zmierzały do należytego wyjaśnienia okoliczności sprawy.

Ponadto jak wynika z oględzin akt Sądu Okręgowego [REDAKCYJA] o sygn. IVK 123/15, w dniu 21 czerwca 2010 roku do Prokuratury Rejonowej [REDAKCYJA] wpłynęło pismo Komisji Nadzoru Finansowego z dnia 16 czerwca 2010 roku, za którym przesłano kopię pisma [REDAKCYJA] z dnia 10 maja 2010 roku (JB/25/2010), z którego wynikało, że bank ten nie przechowuje metali szlachetnych w swoich skarbcach, ponieważ nie ma takiej usługi w ofercie. Dołączono do pisma kopie umowy zawartej pomiędzy [REDAKCYJA] o udostępnienie skrytki sejfowej. Analiza zgromadzonego materiału dowodowego wskazuje, że funkcjonariusz Policji [REDAKCYJA] podjęła działania zmierzające do ustalenia sposobu i możliwości przeprowadzenia czynności polegających na dokonaniu oględzin metali szlachetnych, które miały być przechowywane w skrytce sejfowej. W dniu 15 grudnia 2011 roku przesłała do prokuratora [REDAKCYJA] pismo informujące, iż skierowano do Dyrektora [REDAKCYJA] korespondencję dotyczącą ustalenia procedury przeprowadzenia czynności oględzin złota przechowywanego w skarbcu tego banku przez [REDAKCYJA]. Jak wynika z zeznań [REDAKCYJA] (powołanego w sprawie biegłego rewidenta) wskazywał on na konieczność dokonania tej czynności podczas rozmowy z [REDAKCYJA]. Pomimo tego [REDAKCYJA] zaniechała podjęcia jakichkolwiek działań zmierzających do zweryfikowania, czy w skrytkach seifowych jest przechowywane złoto i dokonania ich oględzin. Niniejsze również stanowiło naruszenie przepisu § 248 Regulaminu, a polegało na niewłaściwej koncentracji czynności procesowych.

Odnosząc się do kwestii dwukrotnego wydania dla radcy prawnego [REDAKCYJA] kserokopii materiałów z akt sprawy wskazać należy, że zgodnie z treścią ówczesnego art. 156 k.p.k. w toku postępowania przygotowawczego możliwe było udostępnienie akt stronom, obrońcom, pełnomocnikom i przedstawicielom ustawowym w tym sporządzanie odpisów i kserokopii oraz wydanie odpłatnie uwierzytelnionych odpisów lub kserokopii dokumentów tylko za zgodą prowadzącego postępowanie przygotowawcze. Za zgodą

prokuratora akta w toku postępowania przygotowawczego mogły być w wyjątkowych wypadkach udostępnione innym osobom. Przepis art. 156 k.p.k. nie dopuszczał możliwości wydania odpisów z akt sprawy innym osobom. Tym samym stwierdzić należy, że podjęcie przez [REDAKTOWANO] decyzji o wydaniu odpisów postanowienia sądu na wniosek radcy prawnego – [REDAKTOWANO] która nie była stroną postępowania, było błędne i stanowiło naruszenie art. 156 k.p.k. i co więcej przyczynić się mogło do utraty potencjalnego źródła dowodowego i umożliwienia podjęcia przez [REDAKTOWANO] czynności zmierzających do powstania zwłoki w zabezpieczeniu dowodów, a tym samym utrudnienia toku postępowania.

Reasumując wskazać należy, że [REDAKTOWANO] prowadząc i nadzorując postępowanie prowadzone w sprawie działalności [REDAKTOWANO] uchybiła szeregu przepisom prawnym, tj.:

- dwukrotnie nie wykonała wiążących ją czynności wskazanych w postanowieniach Sądu Rejonowego [REDAKTOWANO] o uwzględnieniu zażalenia Komisji Nadzoru Finansowego i uchyleniu kolejno postanowienia o odmowie wszczęcia śledztwa oraz postanowienia o umorzeniu dochodzenia w sprawie, co było niezgodne z dyspozycją art. 330 § 1 k.p.k.,
- w dniu 15 lutego 2011 roku wydała postanowienie o powołaniu biegłego - rewidenta [REDAKTOWANO] pomimo niezabezpieczenia materiału dowodowego umożliwiającego biegłemu wydanie opinii, naruszając przepis § 169 (obowiązującego wówczas) rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 24 marca 2010 roku Regulamin wewnętrznego urzędowania powszechnych jednostek organizacyjnych prokuratury, który stanowił że: „prokurator powołuje biegłego niezwłocznie po zebraniu materiału dowodowego potrzebnego do wydania opinii. Materiał powinien być zebrany w sposób umożliwiający wydanie opinii w wyznaczonym terminie”,
- w sposób nieprawidłowy sprawowała nadzór nad postępowaniem przygotowawczym, naruszając art. 326 § 3 k.p.k. oraz przepisy rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 24 marca 2010 roku Regulamin wewnętrznego urzędowania powszechnych jednostek prokuratury obowiązującego do dnia 14 stycznia 2015 roku, w tym przepis § 245 wskazującego, iż obowiązkiem prokuratora sprawującego nadzór nad postępowaniem przygotowawczym było zapewnienie sprawnego i zgodnego

1141

z przepisami procedury karnej oraz regulaminu przebiegu postępowania. Ponadto wymieniona prokurator naruszyła przepis § 248 tegoż regulaminu w ten sposób, że nieprawidłowo realizowała kierunki postępowania, w tym nie ukierunkowała go w zakresie możliwości zaistnienia czynu spenalizowanego w art. 286 §1 k.k. oraz nie podjęła działań zmierzających do odpowiedniego zaplanowania jak i prawidłowej realizacji czynności wyjaśniających. Ponadto nie podjęła działań w celu szybkiego przeprowadzenia postępowania, zapewniających koncentrację czynności procesowych. Nie dokonała prawidłowej analizy zakresu przedmiotowego i podmiotowego sprawy wynikającego z zawiadomienia o przestępstwie, jak i nie przeprowadziła należytych czynności zmierzających do wyjaśnienia okoliczności sprawy, w tym nie dokonała prawidłowej subsumcji stanu faktycznego. Zaniechała przeprowadzenia istotnych czynności śledczych, w tym zmierzających do zweryfikowania treści zeznań [REDAKOWANE]

- wydając postanowienie o zawieszeniu śledztwa uchybiła art. 22 § 1 k.p.k. i przepisowi § 220 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 24 marca 2010 roku Regulaminu wewnętrznego urzędowania powszechnych jednostek organizacyjnych prokuratury, zgodnie z którym „przed zatwierdzeniem postanowienia o zawieszeniu postępowania prokurator bada, czy zostały zebrane i zabezpieczone w sprawie wszystkie dostępne materiały dowodowe ...”. Zgodnie z dokonanyimi zaś ustaleniami, co opisywano powyżej, nie doszło do zgromadzenia i zabezpieczenia całości materiału dowodowego, w tym chociażby wskazanego w postanowieniu sądu.

Mając na względzie powyższe rozważania stwierdzić należy, iż ocena zgromadzonego w toku niniejszego śledztwa materiału dowodowego, dokonana w myśl dyspozycji art. 7 k.p.k. z uwzględnieniem zasad prawidłowego rozumowania oraz wskazań wiedzy i doświadczenia życiowego, pozwala na uznanie, iż [REDAKOWANE] zachowaniem swoim dopuściła się realizacji znamion czynu zabronionego penalizowanego w art. 231 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k.

Wskazać w tym miejscu należy, że bezpośrednim przedmiotem ochrony przepisu art. 231 § 1 k.k. jest prawidłowość wykonywania uprawnień lub obowiązków przez funkcjonariusza publicznego w zakresie zagwarantowania ochrony interesu publicznego lub prywatnego. Strona przedmiotowa tego przestępstwa polega na

nadużyciu funkcji publicznej w obydwu jej postaciach, tj. na przekroczeniu uprawnień i niedopełnieniu obowiązków i działaniu przez to na szkodę interesu publicznego lub prywatnego. Przepis art. 231 § 1 kodeksu karnego penalizuje tzw. przestępstwo urzędnicze, którego podmiotem może być jedynie funkcjonariusz publiczny. Przepis ten odnosi się do dwóch rodzajów zachowań podejmowanych przez sprawcę, tj. przekroczenia uprawnień, jak i niedopełnienia obowiązków. Przekroczenie uprawnień oznacza, że "podjęte przez sprawcę zachowanie nie wchodziło w zakres jego kompetencji i równocześnie wskazania na powiązanie formalne i merytoryczne z tymi kompetencjami, a może to z reguły zachodzić tylko w dziedzinie tej działalności służbowej i obejmować tylko te czynności, które mają charakter służbowy i dotyczą osób lub dóbr, w stosunku do których sprawca występuje jako funkcjonariusz publiczny, jednak przekroczenie uprawnień może także polegać na podjęciu działania wprowadzającego w ramach kompetencji, lecz niezgodnie z prawnymi warunkami podjętej przez funkcjonariusza publicznego czynności" (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 8 maja 2007 roku, IV KK 93/07, LEX nr 265807). Niedopełnieniem obowiązków będzie niedokonanie czynności, która należy do kompetencji danej osoby i której dokonanie w danej sytuacji było obligatoryjne. Czynność wykonawcza polega na działaniu na szkodę interesu publicznego lub prywatnego. Działanie na szkodę interesu publicznego lub prywatnego powinno nastąpić w związku z przekroczeniem uprawnień lub niedopełnieniem obowiązków, przy czym źródła jednych i drugich są określone w normach prawnych regulujących kompetencje konkretnych funkcjonariuszy. Zakres uprawnień i obowiązków określają z reguły obowiązujące przepisy, w tym akty niższego rzędu w postaci zarządzeń, statutów, regulaminów, instrukcji. Może on także wynikać z umów o pracę czy nawet z istoty pełnionej funkcji. (vide M. Mozgawa (red.) Kodeks karny. Komentarz aktualizowany. Lex/el.2007).

Kwestią sporną jest rozgraniczenie zachowania realizującego znamiona typu czynu zabronionego od zachowań sankcjonowanych na drodze odpowiedzialności służbowej lub dyscyplinarnej. W orzecznictwie i doktrynie przyjmuje się, iż kryterium rozgraniczającym jest stopień społecznej szkodliwości ocenianego zachowania, na który składają się elementy strony podmiotowej, jak i przedmiotowej - przede

wszystkim ciężar naruszonych obowiązków, waga grożącej szkody itp. (O. Górniok (w:) Kodeks karny..., red. A. Wąsek, s. 87).

Nie budzi wątpliwości ani w doktrynie, ani w orzecznictwie, że samo przekroczenie uprawnień albo niedopełnienie obowiązków nie realizuje jeszcze znamion typu czynu zabronionego (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 25 listopada 1974 r., II KR 177/74, LEX nr 20871; postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 25 lutego 2003 r., WK 3/03, OSNKW 2003, nr 5-6, poz. 53). Konieczne jest jeszcze "działanie na szkodę interesu publicznego lub prywatnego". Interes publiczny to m.in. interes ogółu obywateli, pewnych grup społecznych, interes zrzeszeń prawa publicznego, władz i urzędów państwowych i samorządowych (O. Górniok (w:) Kodeks karny..., red. A. Wąsek, s. 86).

Przestępstwo z art. 231 § 1 k.k. może zostać popełnione zarówno w zamiarze bezpośrednim, jak i ewentualnym. Jest to przestępstwo bezskutkowe, a zatem nie jest konieczne, by wystąpił jakikolwiek uszczerbek w chronionych prawem dobrach, wystarczy, że wystąpi zagrożenie takim uszczerbkiem, przy czym zagrożenie to jest abstrakcyjne.

Dla przypisania osobie popełnienia przestępstwa z art. 231 § 1 k.k. nie jest konieczne powstanie szkody, ale w takiej sytuacji należy wykazać mechanizm działania sprawcy na szkodę konkretnego interesu publicznego lub prywatnego. Działanie na szkodę interesu publicznego w rozumieniu art. 231 § 1 k.k. nie jest charakterystyką skutku, lecz zachowania się sprawcy. Samo powstanie szkody, a nawet jej bezpośrednie niebezpieczeństwo nie jest znamieniem tego typu czynu zabronionego. W orzecznictwie prezentowane jest ujęcie przestępstwa nadużycia władzy jako typu materialnego, którego skutkiem jest wystąpienie stanu konkretnego narażenia na niebezpieczeństwo powstania szkody dla interesu publicznego lub prywatnego, co rodzi konieczność wykazania powiązania na płaszczyźnie przyczynowej i normatywnej pomiędzy naruszeniem obowiązków, a powstaniem niebezpieczeństwa uszczerbku dla dobra prawnego, a więc spełnienie kryteriów obiektywnego przypisania skutku (wyrok Sądu Apelacyjnego we Wrocławiu z 25 lutego 2016 r. sygn. akt II AKa 331/15).

Wskazać należy, że przedmiotem ochrony czynu zabronionego określonego w art. 231 k.k. jest „przede wszystkim prawidłowe funkcjonowanie instytucji

państwowych i samorządu terytorialnego" (Tomasz Sroka, Komentarz orzecznicy do art. 231 k.k. - Lex). Linia orzecznicza nie pozostawia również wątpliwości, że szkoda niekoniecznie musi mieć charakter materialny, „gdyż za szkodę uznać też można podważenie (nawet potencjalne) dobrej opinii o instytucji" (J. Giezek, Komentarz do art. 231 k.k. - odwołanie do wyroku SN sygn. WA 18/08 z dnia 14 maja 2008r.), może ona mieć również charakter szkody moralnej.

Odnosząc powyższe rozważania do realiów przedmiotowej sprawy, wskazać należy, że na przestrzeni dwóch i pół roku [REDAKTOWANO] działając umyślnie z góry powziętym zamiarem w sposób rażący zaniechała wykonania szeregu ciężących na niej obowiązków. Stwierdzone zaniedbania nie miały charakteru incydentalnego, zaś ich skutkiem było umożliwienie kontynuowania przestępczej działalności przez [REDAKTOWANO] i inne osoby z pokrzywdzeniem szeregu obywateli oraz stanowiło działanie na szkodę interesu publicznego w zakresie prawidłowego funkcjonowania instytucji państwa jaką jest prokuratura w zakresie ustawowych obowiązków stania na straży praworządności, ścigania przestępstw oraz podważały zasadę zaufania obywateli do organów ścigania.

Na skutek tych rażących zaniedbań przez dwa i pół roku w sposób niezakłócony funkcjonował podmiot, który doprowadził do niekorzystnego rozporządzenia mieniem niemal 19 tys. osób pokrzywdzonych, którzy stracili w tym procederze często oszczędności całego swojego życia. Brak reakcji prokuratury jako organu stojącego na straży przestrzegania prawa, a w tym prokurator [REDAKTOWANO] jako referenta sprawy zainicjowanej zawiadomieniem Komisji Nadzoru Finansowego, której podstawowym obowiązkiem było sprawne i profesjonalne ustalenie, czy działalność prowadzona przez [REDAKTOWANO] jest działalnością niezgodną z prawem, de facto legitymizował w oczach potencjalnych klientów firmę [REDAKTOWANO] i kierowaną przez nią ofertę finansową, stwarzając pozór jej legalności. Zaniechania [REDAKTOWANO] w toku prowadzonego postępowania przygotowawczego przyczyniły się do powstania szkody w wielkich rozmiarach, podważyły zaufanie obywateli do instytucji państwowych, w tym do prokuratury. Dokonanie wszystkich niezbędnych, podstawowych czynności wskazanych przez sąd przy prawidłowej ocenie ich wyników z prawdopodobieństwem graniczącym z pewnością doprowadziłoby do ustalenia, że

[REDAKCYJNA] jest zakazaną przez prawo „piramidą finansową” i uchroniłoby część pokrzywdzonych przed skorzystaniem z oferty spółki, a tym samym utartą znacznych kwot pieniężnych. W związku z powyższym uznać należy, że stopień społecznej szkodliwości czynu, jakiego dopuściła się [REDAKCYJNA] jest bardzo wysoki.

Analiza zachowań podejmowanych przez [REDAKCYJNA] w zakresie sposobu prowadzenia i nadzorowania postępowania przygotowawczego w sprawie działalności [REDAKCYJNA] dotyczącego podejrzenia popełnienia przestępstwa przez prezesa zarządu [REDAKCYJNA] prowadzi do wniosku, iż jej działania i zaniechania podejmowane były w krótkich odstępach czasu i złożyły się na jeden czyn ciągły. Zachowań tych nie można rozpatrywać oddzielnie. Podejmując pierwsze zachowanie miała ona chociażby w ogólnych zarysach zamiar podjęcia wszystkich dalszych zachowań, którym nie towarzyszył element przypadkowości. Między poszczególnymi zachowaniami [REDAKCYJNA] zachodzi wewnętrzna więź, oparta na jedności czasu i miejsca, zamiaru i rodzaju dobra chronionego. Całość jej zachowania zamknięta jest w ramach tego samego zdarzenia faktycznego (dotyczącego nadzorowanego postępowania przygotowawczego) z punktu widzenia jego celowościowej zwartości.

Wskazać należy, iż na wniosek Rzecznika Dyscyplinarnego w Prokuraturze Apelacyjnej [REDAKCYJNA] Sąd Dyscyplinarny dla Prokuratorów przy Prokuraturze Generalnym w dniu 13 marca 2013 roku wszczął postępowanie dyscyplinarne przeciwko prokurator [REDAKCYJNA], jako obwinionej o popełnienie czynu z art. 66 ust.1 ustawy z dnia 20 czerwca 1985 roku o prokuraturze. Jak wynika z dokonanych ustaleń, orzeczeniem z dnia 13 kwietnia 2015 roku o sygn. akt PG VII SD 70/14 Sąd Dyscyplinarny dla Prokuratorów przy Prokuraturze Generalnym [REDAKCYJNA] uniewinnił [REDAKCYJNA] od zarzucanego jej deliktu dyscyplinarnego. Orzeczenie to zostało utrzymane w mocy przez Odwoławczy Sąd Dyscyplinarny dla Prokuratorów przy Prokuraturze Generalnym orzeczeniem z dnia 21 grudnia 2015 roku o sygn. akt PG VII OSD 41/15. Jednakże mając na uwadze zgromadzony materiał dowodowy w toku prowadzonego śledztwa i dokonując jego oceny, uznać należy, że zachowanie [REDAKCYJNA] wyczerpuje znamiona czynu zabronionego z art. 231 § 1 k.k. polegającego na

1140

przekroczeniu uprawnień, jak i niedopełnieniu obowiązków poprzez podejmowanie działań niezgodnych z obowiązującymi przepisami prawa, jak i niedokonaniu czynności, które należały do jej kompetencji jako prokuratora prowadzącego i nadzorującego postępowanie określonych zarówno w przepisach procedury karnej, jak i przepisach obowiązującego rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości „Regulamin wewnętrznego urzędowania powszechnych jednostek organizacyjnych prokuratury”. Wskazać ponadto należy, że zakres przedmiotowy czynu wynikający z ustaleń niniejszego śledztwa jest odmienny aniżeli zakres przedmiotowy przewinienia dyscyplinarnego, co do którego zapadły rozstrzygnięcia Sądu Dyscyplinarnego dla Prokuratorów przy Prokuratorze Generalnym. Inny jest zarówno czas popełnienia czynu objętego niniejszym śledztwem, jak i obejmuje ono szerszy zakres zachowań, jakich dopuściła się [REDAKOWANE]

Zachowania [REDAKOWANE] pełniącej funkcję prokuratora związane z prowadzeniem i nadzorowaniem postępowania przygotowawczego dotyczącego działalności [REDAKOWANE] były zachowaniami ukierunkowanymi na spowodowanie szkody w zakresie interesu publicznego w postaci prawidłowego funkcjonowania instytucji państwowej, tj. prokuratury i podważały zasadę zaufania obywateli do organów ścigania. Ponadto należy wskazać, iż działania i zaniechania [REDAKOWANE] umożliwiały dalsze funkcjonowanie [REDAKOWANE] której przedstawiciele doprowadzili szereg osób do niekorzystnego rozporządzenia mieniem. Jak wynika ze sporządzonej analizy kryminalnej opracowanej na podstawie analiz opinii [REDAKOWANE] i opinii uzupełniającej sporządzonej na potrzeby postępowania prowadzonego przeciwko [REDAKOWANE] w okresie, kiedy prokurator [REDAKOWANE] prowadziła i nadzorowała postępowanie i miała realny wpływ na wykonywane w jego toku czynności, tj. od dnia 30 grudnia 2009 roku do dnia 29 czerwca 2012 roku, [REDAKOWANE] której prezesem był [REDAKOWANE] w wyniku przestępczej działalności zawarła łącznie 49.236 transakcji z tytułu zawarcia tzw. „lokat w złoto” zaś z tego tytułu wpłacono na rachunki bankowe spółki łączną kwotę 809.737.438,00 zł - w tym w okresie od 30 grudnia 2009 roku (tj. zadekretowania postępowania do referatu prokurator [REDAKOWANE] do dnia 15 kwietnia 2010 roku (tj. wydania przez sąd postanowienia o uwzględnieniu zażalenia na postanowienie o odmowie wszczęcia

1147

śledztwa) kwotę 4.990.526,66 zł, od 16 kwietnia 2010 do 16 grudnia 2010 roku (tj. wydania przez sąd postanowienia o uchyleniu postanowienia o umorzeniu dochodzenia i przekazaniu sprawy do dalszego prowadzenia) kwotę 59.603.832,41 zł, w okresie od 17 grudnia 2010 roku do 31 maja 2011 roku (tj. wydania przez prokurator [REDAKTED] postanowienia o zawieszeniu dochodzenia) kwotę 96.267.138,50 zł, od 1 czerwca 2011 do 3 kwietnia 2012 roku (tj. wydania postanowienia o podjęciu zawieszonego dochodzenia) kwotę 406.082.385,50 zł i od 4 kwietnia 2012 roku do 29 czerwca 2012 roku (tj. wydania postanowienia o połączeniu dochodzenia do śledztwa prowadzonego przez Prokuraturę Okręgową [REDAKTED] kwotę 242.793.554,90 zł.

[REDAKTED] będąc prokuratorem, a zatem funkcjonariuszem publicznym i działając jako prokurator w ramach swoich kompetencji, zaniechała ciężących na niej obowiązków i przekroczyła swoje uprawnienia, działając wbrew obowiązującym ją jako prokuratora przepisom, a także wbrew wynikającym z istoty funkcjonowania prokuratury powinnościom służbowym wypracowanym przez praktykę prokuratorską.

W tej sytuacji w świetle powyższych rozważań oraz zgromadzonych w sprawie dowodów przyjąć należy, iż [REDAKTED] zachowaniem swoim zrealizowała znamiona zarzucanego jej przestępstwa. Z uwagi na miejsce popełnienia przestępstwa, jak i przyjętą jego kwalifikację prawną właściwym do rozpoznania sprawy jest Sąd Rejonowy [REDAKTED]

Prokurator Prokuratury Okręgowej
Sebastian Kluczyński